

Türkiye **ATATÜRK** *Dergisi*

www.turkiyeataturkdergisi.com

[turkiyeataturkdergisi](https://twitter.com/turkiyeataturkdergisi)

Atatürk Türkiye'dir

Aralık Ocak Şubat 2020/21

1982 Bu yana ATADAN

MEDYA YAYIN GRUBU

DİKKAT

YENİ KORONAVİRÜS RİSKİNE KARŞI

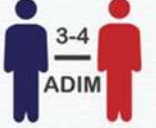
#14 KURAL

Ellerinizi sık sık su ve sabun ile en az 20 saniye boyunca oarak yıkayın.

Öksürme veya hapşıрма sırasında ağız ve burunu tek kullanımlık mendille kapatın, mendil yoksa dirseğin iç kısmını kullanın

Soğuk algınlığı belirtileri gösteren kişilerle aranızda en az 3-4 adım mesafe koyun

Yurt dışı seyahatlerinizi iptal edin ya da erteleyin

Bulunduğunuz ortamları sık sık havalandırın

Kapı kolları, armatürler, lavabolar gibi sık kullandığınız yüzeyleri su ve deterjanla her gün temizleyin

Kıyafetlerinizi 60-90 C'de normal deterjanla yıkayın

Tokalaşma, sarılma gibi yakın temaslardan kaçın

Ateş, öksürük, nefes darlığı gibi şikayetleriniz varsa, maske takarak bir sağlık kuruluşuna başvurun

Soğuk algınlığı belirtileriniz varsa yaşlılar ve kronik hastalarla temas etmeyin, maske takmadan dışarı çıkmayın

Ellerinizi gözlerinize, ağızınıza ve burnunuza dokunmayın

Hiçbir kişisel eşyanızı (havlu gibi gündelik eşyaları) ortak kullanmayın.

Yurt dışından dönüşte ilk 14 günü evinizde geçirin

Bol sıvı tüketin, dengeli beslenin, uyku düzeninize dikkat edin

Aziz ve Büyük Türk Milleti: Atatürk'çü Milliyetçi, ulusal- Milli fikriyatı vatan ve milletimizin el birliğinde atlattığımız felaketli günlerden sonra, ülkemizin yeni yetişmekte olan genç nesle, ASİL VE BÜYÜK TÜRK GENÇLİĞİMİZE Aziz ve yüce Atamızı tanıtabilmek amacıyla yayınlanan (TAD) Cihan ve Türk Tarihlerinin En büyük kumandanı en büyük devlet adamı 20. Asrın en büyük Dehası (GMK) Atatürk'ü ismen neşren ve, resmen temsil etmek imtiyazına Sahibiz! Bu amaç doğrultusunda Atatürk'çü ulusal Milli bir eser olarak takdim edilen (TAD) BASIN - YAYIN hayatımızda, o büyük şahsiyete layık olacağımızı, ilke ve devrimlerini savunacağımızı bu sadakat ile bu inançla tarih sanat edebiyat dallarında yurdumuzun en değerli Atatürkçü ilim adamlarıyla Türk basınında temayüz ve tebarüz etmiş, vatansever milliyet sever gerçek Atatürk'çü milli kalemleriyle Türk mefahirine katkıda bulunup Tarih misyonumuzu kapsayan, Tarihten gelen tertemiz milli duygularla öze dönük özgeçmişimizi, Türk büyüklerimizi - Tarihi Türk kahramanlarımızı, zaman zaman neşrederek tanıtacağımızı samimiyetle arz ve ifade ederiz!..Muhterem okuyucular: Bir Millet kendi yetiştirdiği evlatlarıyla gurur duyar. İftihar eder Biz Türkler; dünya medeniyeti önünde övünç duyabileceğimiz Türk Büyüklerine sahibiz Türklerin en son büyüğü, tarihi sıra gelişimiyle en son(ATAMIZ) G.M.K. "ATATÜRK" TÜR!.. Türk ufkunda bir kuyruklu yıldız gibi parlayıp, bir güneş gibi doğan Atatürk bizim Herşeyimizdir!..

Türkiye Cumhuriyeti, en son Türk Devletini kurucusu, milli kurtarıcımız, ölümsüz liderimiz önderimizdir! Büyük Türk Milleti yazımızı atamızın bir sözü ile bitirmek istiyorum. BENİ GÖRMEK DEMEK MUTLAKA YÜZÜMÜ GÖRMEK DEMEK DEĞİLDİR BENİM FİKİRLERİMİ BENİM DUYGULARIMI ANLIYORSANIZ VE HİSSEDİYORSANIZ BU KÂFİDİR!

Süleyman Ufuk

TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ
ATATÜRK İLKE VE İNKİLAPLARI
TÜRK KÜLTÜRÜ TÜRK BÜYÜKLERİ ESERİDİR

YAYIN SAHİBİ
ATADAN MEDYA YAYINCILIK GURUBU
GENEL YAYIN YÖNETMENİ SORUMLU
MÜDÜRÜ
AKIN UFUK

YAZI İŞLERİ DERLEME SORUMLU MÜDÜRÜ
Arzu SAĞDIÇ
EDİTÖR
Arzu SAĞDIÇ

Abone Sorumlu MÜDÜRÜ
İSTANBUL Sena KURUKAHVECİ
ANKARA Zafer GONYA
İZMİR Murat SAĞDIÇ
BURSA Mustafa GÜRDAL
DANIŞMA KURULU
İSTANBUL Kıymet POLATKAN
ANKARA İsa AYDIN
İZMİR Hasan BOZ
BURSA Emel AKDAĞ

HALKLA İLİŞKİLER MÜDÜRÜ
Süleyman Ufuk

Grafik Sayfa Tasarım
Pınar KAYADİBİ

WEB Tasarım Site Dizayn
Bora BEKAR

MALİ MÜŞAVİR
Kemal ÇAKAR

REKLAM GRUP BAŞKANI
Ufuk TURGUT

GENEL MERKEZ YÖNETİM YERİ
Kireç burnu Mahallesi Aykut barka Cad.25/2
Sarıyer İSTANBUL
Tel. 0212 223 1881

Basıldığı Yer: ERS Matbaacılık
Yeşilçe Mah. Durgun Sok. No:13
Kağıthane / İSTANBUL
Tel: 0212 281 81 56

Yayın Türü: 3 Ayda1 Yayınlanır
Abone Bedeli: 6 AY 200 TL 1 YIL 350 TL HEDİYE
POSTER TAKVİM
50 x70 Atatürk portresi 1 yıllık abonelik 600 TL
Kitap İlaveli 1000 TL
Çeyrek Sayfa Reklam 500TL+KDV Tam sayfa
Sayı Başı 1000TL+ KDV
Ön iç kapak ve Arka Kapak içleri Arka kapak
Reklam ve İlanlar ve
Benzeri Gibi hususi istekler Baskı ve grafik
Çalışmaları pazarlığa tabidir.

DERGİMİZDE YAYINLATMAK İSTEDİĞİNİZ ŞİİR
VE YAZILARINIZ İÇİN

info@turkiyeataturkdergisi.com

Whatasap Hattı: 0541 231 81 23

turkiyeataturkdergisi

Ofis adres değişikliklerinizi bize bildirmenizi rica ediyoruz.

Dergimiz T.C Yasalarına uygun olarak yayımlanır. Devlet kütüphanelerimize ve Köy İlköğretim okullarını ücretsizdir
Yayın İçerisinde Hiç bir şekilde Siyaset Siyasi yazı kurum ve kişilere Hakaret yapılamaz
Örf Adet Ve Geleneklerimize uygun olarak Hiç Bir Kuruma Bağlı Olmayı Müstakil olarak yayımlanır Yayınlanan yazılardan İmza sahipleri mesuldür. Yayınlanan yazılar Kaynak gösterilmeden iktibas edilemez.
TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ

Biz Türkler, Atatürk'ü hepimiz tanırız. Kimimiz kendisini görmüşüzdür, yanında bulunmuşuzdur, birlikte çalışmışızdır, kimimiz ise kendisini görmemişsek bile, onu okumuş olmamızdan veya" bize anlatılmış olanlardan onu iyice tanımışızdır. Kuşkusuz her Türküm diyen kimse onu artık dünyaca ünlü olmuş bulunan !Ne mutlu Türküm diyene» Ata sözünden ötürü tanımakla iftihar etmektedir.

Hatta bundan böyle, "Türkün varlığı bile, Atatürk' ün manevi varlığı ile ve her zaman anılması ile kaimdir! dersek, yerinde bir büyük inanç olur.

Atatürk aslında, hemen bütün dünya ulusları arasında da en tanınan en sayılan bir büyük Devlet adamı mahiyetindedir. Ölümünden bir çok yüzyıllar geçse de... Çünkü O, yalnız askerliği, Türklüğü ile değil uluslararası tezler ve prensipler koyması ve inkılâplar yapması ve yaptırması ile de kıymetini ve kudretini ispatlamış 've artık bir hürriyet ve istiklâl "ideali" bulunmaktadır, Biz Türklere gelince, Atatürk, gelecek kuşaklarımızın yetiştirilmesi ve talimü terbiyesinde, kayıtsız ve şartsız ve en başta gelen bir örnek ve bir prensipler ve umdeler topluluğudur,

ATATÜRK ÇOK CESUR BİR İNSAN! İDİ

Tekin ARIBURUN
(Emekli Orgeneral)

O yetişkin bir millet için de, her zaman elzem ve zaruri olan bir (vasıflar ve karakter toplamı, taşıyor ve temsil ediyordu) onda bir büyük insanı (Büyük insan) yapan her şey mevcut idi. Ezcümle, (akıl, mantık, zekâ, hâfıza, her türlü cesaret, cömertlik, hitabet, güzel yazı yazmak, güzel giyim, itina, sohbet, atılganlık, sabır, özde ve sözde doğruluk, zaman seçmede isabet, bilgi, çalışkanlık, kendine, milletine, dost ve arkadaşlarına inanç ve güven, saygı sevgi muhabbet, şefkat, ikna kabiliyeti, haysiyet, yüksek izzeti nefis, temizlik, titizlik, fikri takip, kontrol, öğretme kabiliyeti, İlh Kısacası büyük bir liderlik, bir kumandanlık için gerekli olan ne vasıflar mevcut ise cömertce miktarda her şey vardı. Ondaki olağanüstü bu gibi vasıf ve karakterlerin tahlil ve anlatılması çok uzun sürer...

Biz burada, Atatürk' ün sık sık ispatlamış olduğu belli' başlı ve olağanüstü yalnız bir vasıf ve karakterinden cesaretinden bahsedeceğiz.

Hep biliyoruz ki, Atatürk her şeyden önce çok iyi bir asker ve çok iyi bir kumandan idi. Böyle bir kişiliğin en başta gelen şartı (çok cesur) olmak gereğidir! Bu aranan cesaret» nedir. Kısaca ve çok basit bir tarif yaparsak şöyle diyebiliriz: — Cesaret, karşılaşılan (maddi ve manevi) bir (tehlike) anında hiç şaşılmadan, tereddüt gösterme den, çabucak en doğru hareket tarzını bulup seçerek hemen icra etmek ve tehlikeyi yok etmek veya savuşturmak! diyebiliriz.

— Böyle bir hareketi kendi şahsımız ve emniyetimiz için yapabiliriz. Aile fertlerimiz, dostlarımız, arda, hem şahıs, hem millet ve vatan için en kötü bir arkadaşlarımız için yapabiliriz... Veya... hiç tanımadığımız bir kimse için, bir hayvan için, kıymetli ve mukaddes bir şey için, veyahut da saydığımız, ve inandığımız bir fikir, bir gaye, bir inanç için yapabiliriz. Bu yolda büyük bir kaybımız bir zararımız hattâ ölümümüz bile mümkün ve vaki olabilir... Göze almış olduğumuz bina (fedakârlık) dır. Birinci şart ve vasıfta (cesarettir)... (Cesur olmağıdır)! ve hiç kuşkusuz da en ulvi en kıymetli, en etkin bir vasıftır.

İster maddi, ister manevi maksatla yapılmış sun böyle bir hareket (fedakârlık) ve böyle bir (atılım) kıymetçe eşit sayılır. En makbul en hürmet yaratıcıdır._ Ayrıca makbul ve saygın bir (fedakârlık ve cesarettir) bir şartı daha vardır. (Yüksek bir inisiyatif ve hareketin tam zamanında yapılması keyfiyeti!) (Gecikmek) veya (çok erken davranmak) beklenen veya ümit edilen fayda ve ya başarı yerine, büyük bir zarar veya felâkete sebebiyet verilmiş olur ki, bu da hem şahıs, hem millet ve vatan için en kötü bir talihsizlik olmaktan ileri gitmez!

Görülüyor ki (Cesaret nedir? Ne değildir?) vasıflandırılması çok etraflı bir konu teşkil ediyor. Bundan ötürü, biz konuyu Atatürk'e ait bir iki misal vermek sureti ile daha kısa ve kestirme bir yoldan anlatmış olacağız! Ve kıymetlendirilmesini okuyucularımıza bırakacağız.

A — Atatürk ilkokul çağında, küçük Mustafa iken inisiyatif sahibi ve medeni (cesareti olan, kendi geleceği için karar vermesini bilen cesaret örnekleri vermiştir. Onun sarıklı Hocalar idaresindeki mahalle okuluna gitmemekte ısrar etmesi sonra da Selanik'te ki askeri Rüştiye okuluna kendiliğinden yazılması, bir yandan ailesine karşı haklı bir emri vaki olmuş ise de, aslında inisiyatifi,

doğru yönde ve iyi bir zamanlama takdiri ile güzel bir medeni cesaret örneğidir. Nitekim bu' husustaki başarısı Atatürk'ümüzün askerlik yönünden kendisine mühim fırsatlar ve imkânlar açmış ve küçük Mustafa'nın "cihan çapında bir kumandan ve Devlet kurucu büyük lider olmasının kapılarını açmıştır!» "

B —1911 yılında İtalya'nlar "Trablusgarb" eyaletimizi işgal etmek üzere taarruza başladıkları zaman derhal ve hiç tereddüt etmeden, gönüllü olarak oraya koştu. İtalya'nlar Akdeniz, İngilizlerde Mısır yolunu kapamış olmalarına rağmen büyük sıkıntı ve tehlikeleri yenerek çölleri aşmış ve Trablus'a ulaşmıştır.

Oraya varınca bir avuç subay ve Türk askeri ile, yerli halktan ve Şeyh Sünusi kabilesinden devşirdiği gençlerden kıtalar, birlikler kurmuş, bir yandan onları Askeri Talimi terbiyeye alırken, öte yandan ani baskın taarruzları ile "büyük bir faaliyet göstererek İtalyanları sahile mıhlamıştır.

*"Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır,
ancak Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır."*

K. Atatürk

BÜYÜK ATATÜRK'ÜN PORTRESİ

Yazan: Sabri TÜMKOR

Elmacık kemikleri biraz çıkıktı. Gözlerinin arası epeyce açıktı. Yüzü çok uzaktan seçilirdi. Burun kusursuzdu. Dolgun kanatlarıyla bu yüzün önemini artıracak derecede büyük dururdu. Kanatlardaki belirtileri kımıldamışlar mizacında fazla duygulu oluşlarını gösterirdi.

İnce dudaklarını sımsıkı kaparlardı. İrice çenenin sağlam duruşu, irade kudretini ve onun büyük manasını taşıyordu.

Parmakları ince, uzundu. Bu sanatkâr ellerdi. Yakıcılığı değil yapıcılığı ifade ederdi. Bu elleriyle büyük Atatürk, esas noktaları varılması lâzım yerleri işaret ederdi.

Atatürk, heybetli olduğu kadar cana yakın ve sevimli idiler.

Ben, Atatürk'ü ilk olarak çocukluğumda, ilköğretim 1. sınıfında ve 1925, yıllarımda Kastamonu'da Şapka inkılabını yaptığı günlerde gördüm. Çok sonra, 1930-1931 yılları içinde çok yakından defalarca gördüm. Büyük Atatürk'ün büyük adını taşıyan Gazi Terbiye Enstitüsü'nün ilk kısmının 4. cü sınıfımdaydım. Her zaman Ankara sokaklarında bilhassa okulumuzun sınırında olan Gazi Orman Çiftliğinde sık sık halkla ve arkadaşlarıyla sohbetlerinin de doya doya seyretmek bahtiyarlığına da erdik.

Okulumuza, dersimize uğradıklarında, bizlere ders soruları sorduklarında da doya doya kendilerini yakından seyrettik. O tarihlerde Türk ocağında verilen temsillerde çok gördük. Saatlerce bu görmeler kendisini hafızamıza anlattılar, fotoğraf ve resimlerini inceledik. Bunlardan ilham alarak yukarıda yazı Atatürk'ün portresini çizdik, yazdık. Bu kitabın, 1961. baskısında çıktı. Bu kerre, Atatürk'ün Umumi Katibi Hasan Rıza Soyak, Atatürk'ten hatıralar adlı neşrettiği kitapta, bu eser bizim yazıdan sonra çıkmıştır. Atamızın portresini Soyak şöyle anlatıyor:

“Saçları altın sarısı, yüz güneşten hafif yanmış koyu pembe. Alın dikkati çekecek kadar enli ve kırışık. Kaşlar gür ve şahlanmış gibi alına doğru kalkık. Gözler iri, gök mavisi renginde ve çelik parıltılarla dolu. Elmacık kemikleri biraz çıkık. Burun kusursuz fakat kanamam dolgun olduğundan büyük görünür. Dudaklar ince üst dudak altındakinden daha mütehariz. Çene azim ve kuvvet ifade eden yapıda geniş omuzlarda öyle. Geniş ve yuvarlak. Göğüs kabarık pozular, “dolgun adaleli. Fakat ellerle parmaklar ince ve uzun, kansız bacaklar. Düzgün ayaklarda elleri gibi ince. Atlet vücutlu, zarif endamlı, keskin ve derin bakışlı”. Ciddi tavırlı, hareketleri canlı ve çabuk, her haline alımlı bir erkek güzeli... İşte Mustafa Kemal Atatürk'ün portresi... Boyu 1.74'tü “fakat vücudundaki terasüp itibarıyla daha uzun görünürdü. Kilosu: 74-76 arasında değişirdi.”

Belki daha faydalı olur kanısıyla bu notu yazıma almayı uygun buldum.

Atatürk, çok biçimli bir endama sahip ve uzuna yakın orta boylu idi.

Görünüşte daima boylu hissini verirdi.

Omuzları ve göğsü dolgundu, genişti. Gövdesi daima ve her yerde dikkati çekerdi.

Vücudunda baştan aşağıya kadar tam bir ahenk vardı. Hiç bir noksanı yoktu.

Duruşları heykeller gibi heybetliydi. Hareketlerinde çok canlıydı. Büyük bir zarafet göze çarpardı.

Başı omuzlarıyla göğsünün genişliğine uygundu. İrice ve çok biçimliydi. Altın gibi sarı saçlarla süslenmişti. Saçların iki yanı daha açıktı. Genişliği artan bir alın bırakarak arkaya sıkı, sıkı tarardı. Bu erkek başta bir Arslan yelesi gibi dururdu.

Çatık ve kavisli olmayan gür kaşları vardı. Şahlanmış gibi yukarıya ve tersine kıvrılarak yüzünün özelliğini arttırırdı. Gür kaşlarının altında irice, hafif şehla gök mavisi gözleri vardı. Gözleri, mânası her an değişen ışıklarla parlar ve şimşek şimşek olurdu.

ATATÜRK ÜN ÖLMEZ SÖZLERİ

Yazan : ATATÜRK

1) . Asıl uğraşmaya. mecbur olduğumuz şey,yüksek kültürde ve yüksek fazilette dünya birinciliğini tutmaktır.

2) Bir millet sanattan ve sanatkârdan mahrumsa tam bir hayata malik olamaz.

3) Böyle bir devirde en büyük makam, çalışanlara ait olacaktır.

4) Bu millete hizmet eden onun efendisi olur.

5) En büyük davamız, en medeni ve en müreffeh millet olarak varlığımızı yükseltmektir,

6) Cumhuriyet fikren, ilmen, bedenlen kuvvetli ve yüksek seciyeli muhafızlar ister.

7) Cumhuriyet sizden <<Fikri hür, vicdanı 'hür irfanı hür» nesiller ister,

8) Dünyanın her tarafından mualimler, cemiyeti beşeriyenin fedakâr ve muhterem unsurlarıdır.

9) Fikirler, cebir ve şiddetle, top ve tüfekte asla öldürülmez.

10) Hakikati konuşmaktan korkmayınız.11) İlim ve fen için kayıt ve şart yoktur.

12) Kuvve-i maneviye bilhassa ilim Ve iman ile an bir surette inkişaf eder.

13) Medeni olmayan insanlar, menedî olanların ayakları altında, kalmaya mahkumdurlar.

14) Medeniyetin coşkun seli karşısında mukavemet boşunadır. O gafil ve itaatsizler hakkında çok amansız davranır.

15) Medeniyet öyle kuvvetli bir ışıktır ki ona bîgâne olanları yakar, mahveder.

16) Mektep genç dimalara, insanlığa hürmeti, millet ve memlekette muhabbeti, istiklal şerefini öğretir,

17) Sağlam. ve gürbüz, nesil Türkiye' nin mayasıdır.

18) Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir.'

19) Yalnız tek bir şeye ihtiyacımız vardır: Çalışkan olmak. Servet ve onun tabîî neticesi olan refah ve saadet yalnız ve ancak çalışanların hakkıdır.

20) Zafer, Zafer benimdir diye bilenen muvaffakiyet "muvaffak olacağım" diye başlayanın ve muvaffak oldum» diyebilenindir.

21) Bir memleketin bir memleket halkımın düşmandan zarar görmesi acıdır. Fakat kendi ırkından, büyük tanıdığı insanlardan vefasızlık, felâket görmesi ondan daha acıdır, Bu kalp ve vicdanlar için onulmaz yaradır.

22) İcabında vatan için bir tek fert gibi yek- pare azim ve karar ile çalışmasını bilen bir millet elbette büyük istikbale müstehak ve namzet bir millettir.

23) İki Mustafa Kemal vardır. Biri, ben, tam Mustafa Kemal, öteki milletin daima içinde yaşattığı Kemaller idealidir. Ben onu temsil ediyorum. Her hangi bir tehlike anında ben zuhur ettimse, Beni bir Türk anası doğurmadı mı, Türk analar daha Mustafa Kemaller doğurmayacaklar mı? Feyiz milletindir, benim değildir.

24) Hadisat ve tecarübü tarihiyemiz bize milleti [koyun sürüsü halinde keyfin, arzu ve ihtirasların ve hiç bir suretle tahmin edilmeyen menfaatlerin istihsaline sürüklenmekle mahvını müntiç mahiyete inkılâp eden idare tarzlarını artık memleketimizde mahalli tatbiki kalmadığını göstermiştir, Millet hâkimiyetinin bir zerresini dahi ahara terk ve feragate. mucip olabileceği felaketin, izmihlalin, hüsrânın elemi her an kalp ve vicdanında hissetmektedir.

25) Yetiştirilecek çocuklarımıza ve gençlerimize, görecekları tahsilin hududu ne olursa olsun, en evvel ve herşeyden evvel Türkiye'nin istiklaline kendi benliğine, ve millî emellerine düşman olan anasına mücadele etmek lüzumu öğretilmelidir.

26) "Gençler cesaretimizi takviye ve idame eden sizlersiniz. Siz, almakta olduğunuz terbiye ve irfan ile insanlık ve medeniyetin, vatan sevgisinin, fikir hürriyetinin en kıymetli timsali olacaksınız. Yükselen yeni nesil, istikbal sizsiniz. Cumhuriyeti biz kurduk, onu yükseltecek ve yaşatacak sizsiniz."

27) "Dünyada her şey için, medeniyet için, hayat için, başarı için, en hakiki mürşit bilimdir, fendir."

28) Ben, manevî miras olarak hiçbir nass-ı katı, hiçbir dogma, hiçbir donmuş ve kalıplaşmış kural bırakmıyorum. Benim manevî mirasım, bilim ve akıldır. Benden sonra beni benimsemek isteyenler, bu temel mihver üzerinde akıl ve ilmin rehberliğini kabul ederlerse manevî mirasçılarım olurlar."

*Gençliği yetiştiriniz. Onlara ilim ve irfanın müspet fikirlerini veriniz.
Geleceğin aydınlığına onlarla kavuşacaksınız."*

K. Atatürk

ATATÜRK'ÜN SON GÜNLERİ

Yazan: Prof. Afet İnan

1938 yılının son ayları... Dolmabahçe'nin denize bakan odalarından birinde Mustafa Kemal bulunmaktadır. Odanın duvarları mavi zemin üzerine sarı yıldızlarla boyanmış, irili ufaklı yıldızlarla kaplıdır. Odanın ortasında duvara dayalı, ceviz oymalı bir karyola ve komodin, ayak ucunda şezlong, onun karşısında geniş kristal aynalı dolap odanın eşyalarını teşkil etmektedir.

Bu odanın denize bakan pencereleri önünde mavili Hereke kumaşıyla kaplı koltuk ve sandalyeler, köşede yastıklı bir sedir göze çarpmaktadır.

Pembe Salonda

Bir başka köşede yastıklı bir sedir bulunmaktadır. Sofraya açılan iki kapı arasında bir tuvalet masası ve üzerinde Mustafa Kemal'in silâh arkadaşlarından Nuri Conker'in Atatürk'e hediyesi fosforlu, dört köşe büyücek bir masa saati durmaktadır. Bunun üzerinde de o sıralarda Zekâi Apaydın'ın kendisine armağan ettiği bir tablo... Bu tabloda arka plânda karlı bir dağ, önde ağaçlık orman ve bir düzlükte çimenli bir saha görülmektedir.

Sofrada bir radyo bulunmaktadır. Bunun hemen yakınında da gece gündüz nöbet bekleyenlerden biri...

Yatak odasının yanındaki "Pembe Salon" da ise, daima nöbetleşe bekleyen yakın arkadaşlarından biri ya da ikisi beklemektedir.

Bundan sonrasını Prof. İnan şöyle nakletmektedir:

Son aylarda oraya bir nöbet defteri koydurmuşum. Mustafa Kemal'in hergünkü sağlık durumu bu deftere kaydedildiği gibi Atatürk'ün yanına girenlerin, ne kadar kaldıkları, belirtilmekteydi. Doktorların tavsiyesine göre kendisini çok konuşmaması gerekiyordu. Daima konuşmak, dinlenmek âdetinde olan bir insan için, bu halin çok sıkıcı olduğuna şüphe yoktu. Ben her gün gazeteleri okuyor, özetlerini kendisine naklediyordum. Bazen hikaye ve seyahatname şeklinde okuduğum kitapları da anlatırdım, gerisini sonraki saatlere bırakırdım.»

Barış ve Hatay Meselesi

Mustafa Kemal hastalık günlerinde, günlük Olaylar, ayrıca resmi bilgiler kendisine verildikçe, yeni siyasî ve askerî gelişmeler üzerinde düşünce ve görüşlerini ifade eder ve gelecek için milletçe kuvvetli olmamızı dilerken dünya barışının sarsıntıda olduğuna işaret ederek endişe duyardı.

Nitekim O' nun göçüşünden sonra İkinci Dünya Savaşı başlamadı mı? Atatürk ün son günlerinde kendisini en çok meşgul eden konunun Hatay meselesi olduğuna işaret eden bayan İnan, şöyle dedi: .

"Bu sıralarda kendisini en çok meşgul eden ve üzerinde hassasiyetle durduğu siyasî olay, Hatay meselesi idi... Bu işin halledilme şekli kendisine en büyük sevinci vermişti...!!!

Günler Geçtikçe...

Günler geçtikçe hastalığı ağırlaşmasına, doktorların kesin istirahat tavsiyelerine rağmen yine genel konularla meşgul olarak devlet işlerinin normal yürümesini takip etmekten geri kalmazlardı.

Bir gün Başbakan Bayar, ikinci beş yıllık iktisadî program için bilgi vermek istedi. Dr. Neşet Ömer (İrdelp) beni bularak:

— Atatürk biraz fazla yoruldu. Yanına girseniz de izahatın bir kısmını başka bir zamana bırakabilseniz, diye rica etti.

Bu istek üzerine odaya girdiğim zaman, Atatürk yatağında oturuyordu. Celâl Bey de boyuna anlatıyordu.

Atatürk bana:

— Otur sen de dinle! dedi. Bir süre sonra, doktorun tavsiyesini yerine getirmek için müdahale etmek istedim. Ama, karşımda sanki hasta Atatürk yoktu... O, tamamen memleket işlerine kafasını vermiş, maddî ıstırabını unutmuş.

— Biliyorum, doktorlar, yine istirahat tavsiye etmişlerdir» dedikten sonra daha sert, "Memleketin en mühim ve esaslı işlerini konuşuyoruz. Bunlar beni yormuyor. Bilâkis hayat veriyor. Bunları otur da sonuna kadar sen de dinle! demişti.

Cumhuriyetin 15. Yıldönümü

Dil kurumunun bayramı 26 Eylül 1938 günü kutlanacaktı. O günün gecesinde Atatürk radyoyu dinlemiş, kendisi tarafından orada söylenmek üzere bazı direktifler de vermişti. Bunun gecikmesi sinirlenmesine sebebiyet verdi. O geceyi rahatsız geçirdi. İlk hafif komayı o zaman atlatmıştı. Ertesi sabah ki açıklamasında "Demek ölüm böyle olacak" diye uzun' bir rüya gördüğünü anlattı. Rüyadaki olay, Selânik' te ihtilâle ait bir komitecilik vakası idi. "Salih'e söyle ikimiz de kuyuya düştük. Fakat o kurtuldu" dedi.

*“Bir millet ki resim yapmaz, bir millet ki heykel yapmaz,
bir millet ki tekniğin gerektirdiği şeyleri yapmaz, itiraf etmeli ki
o milletin ilerleme yolunda yeri yoktur.”*

K. Atatürk

ATATÜRK, Büyük Nutuk'ta. Millî Mücadeleyi yapan, doğrudan doğruya milletin kendisidir, milletin evlâtlarıdır. Millet analarıyla, babalarıyla, hemşireleriyle mücadeleyi kendisine ülkü edindi. Biliyorsunuz ki, asırlarca vuku bulan mücadeleler ve bunların neticeleri olarak da yüksek tarihi zaferler vardır. Fakat o zaferlerin âmilleri kendi ülküleri olarak değil, şunun bunun hırsı peşinde kul köle olarak bulunmuşlardır. Halbuki Milli Mücadele'de şahsi hırs değil, millî ülkü, millî izzet-i nefis hakiki müessir olmuştur sözleriyle Milli Mücadele'nin, Millet anaları, babaları, hemşireleriyle verilen mücadeleler sonunda kazanıldığını dile getirmiştir.

Erkeği savaşa giden Türk kadını; tarlasında çalışarak üretime katılmış, cephane taşımış, çocuğunu büyütmiş, namusuna tecavüz etmek isteyen hain düşmanla boğuşmuş veya bu uğurda canını vermiş, bazıları cephelerde Mehmetçik'le yanyana savaşmış, onlara güç, iman ve cesaret vermek için ortaya atılmış, bazıları da miting meydanlarında veya kalemleriyle amaca hizmet

KURTULUŞ SAVAŞI'MIZDA CEPHELERDE TÜRK KADINI

Halil Gelendost
(Em. Hak. Alb.)

Türk Kadınının yalnız Kurtuluş Savaşı'mızda değil 1877-1878 Osmanlı-Rus Savaşı'nda da, Rumeli'de Karadağlıların Rubin kasabasına yaptıkları taarruzda Şerife adlı Türk Kadınının askerin önüne atılan bir çok Karadağlı'yı öldürdüğü, Nene Hatun'un Aziziye tabyasına hücum ettiği, Gülizar Kadın'm Sakallı Moskof Paşalı'nın başını bir vuruşta yere düşürdüğü bilinmekte, önceki savaşlarda da kahramanlık destanları yaratmış olduklarını görmekteyiz. Yazımızda, Kurtuluş Savaşı'mızda amacın elde edilmesi için, Mehmetçik ile omuz omuza çarpışan, adları ve hizmetleri tespit edilerek tarihe geçmiş analarımız ve hemşirelerimizden birkaç örnek vermeye çalışacağız:

KARA FATMA:

"Kadın isem Türk değil miyim" diyerek işgal altındaki İstanbul'dan yola çıkan Kara Fatma, kâh ata binerek kâh yaya yürüyerek Sivas'a varıp M. Kemal'in karşısına çıkar; "Paşam vatani kurtaracak sensin, bütün millet seni bekliyor, işte bende kadın halimle geldim, iş göster emret" der. M. Kemal duygulu bu sözler karşısında; Peki ama sen ne iş görebilirsin? Harpten, ateşten korkmaz mısın? der. Bu sözlere karşı Fatma, Ata binirim, silâh kullanırım, muharebe bana düğün kurarak Kocaeli'ne geçer. Geyve'de Halit Bey emrinde bir yıl çarpışır. İki defa yara alır. Teşkilatı lağve dilince orduya çavuş olarak katılır ve Savaş sonunda İstiklâl madalyasıyla mükâfatlandırılır. Kurtuluş Savaşı'mızda, isimleri tesbit edilebilmiş Hacı Osman kızı Fatma, Kabataş kızı Fatma, Hacı Mustafa kızı Fatma, Molla Hasan kızı Fatma'ları Sabanözü kazasından Hamide gelinde kahraman Türk kadınları arasında görmekteyiz.

KÜÇÜK NEZAHAT:

Alb. Hafız Halit Beyin kızıdır. Sekiz yaşında iken annesi öldüğünden babası tarafından büyütülmüş ve yanında 1. Cihan Savaşı'nın muhtelif cephelerinde savaşlara iştirak etmiştir. Kendi eli ile yüzden fazla düşman öldürmüştür. Ne zaman sarsılan bir asker görse yanına koşar; "Haydi beraber çarpışalım," diye ona moral verirdi. Babasını; Sen de şehit olursan bana millet bakar" diye teselli ederdi. Kurtuluş Savaşında 70.ci Alayda onbaşı olarak savaşlara katılmış, 30 Ocak 1921 tarihinde TBMM toplantısında Bursa M.V. Operatör Emin Bey, İstiklâl madalyası ile taltif edilmesini, Tunalı Hilmi Bey de Tuğgeneral rütbesine yükseltilmesini teklif etmişlerdir.

ASKER SAİME:

Memleket'in kurtuluşu dâvasına inanmış ve kendisini bu yola adanmış bir Üniversite öğrencisi olan Saime, İstanbul'da yer yer tertip edilen mitinglerde ateşli nutuklar verir. İtilaf devletleri .polisinin dikkatini çekerek, Malta'ya sürgüne gönderileceklerin toplandıkları Arap Hanına hapsedilir. Yurtsever arkadaşlarının yardımı ile, buradan kurtarılacak Ankara'ya gönderilir. Cephede ve cephe gerilerinde istihbarat teşkilatında çalışır. Mitingler tertip ederek konuşmalar yapar. Savaş sonunda yaptıkları hizmetleri, bir Türk kadınının yapması gereken olağan vatan hizmeti sayar.

KILAVUZHATİCE:

Adana'nın Külek Bucağı'nın Bozunçukur Köyündendir. Milli kuvvetlerden Emin ve Derviş ağaların çetesine katılmıştır. Bu müfrezeler Fransız işgali altındaki Haçkırı, Kelebek, Bilemedik istasyonlarına baskınlar tertipleyerek yüzden fazla Fransız askerini esir almışlardır. Milli kuvvetlerimizin 8 Mayıs 1920 Pozantı'yı taarruzlarında Hatice, Fransızlara kılavuzluk teklif eder ve bu görevi az bir ücret karşılığında üstlenir. Yanlış kılavuzluk yaparak, Fransız'dan Karaboğaz'ma tıktıktan sonra kaçır ve Milli kuvvetlere yetişir. Fransızlar bu baskını yapan müfrezenin komutanın Hatice olduğunu bilâhare öğrenirler. Bu baskın sonucu Fransız kuvvetleri tamamen esir alınmışlardır.

FATMA SEHER HANIM:

Erzurumlu Yusuf Ağa'nın kızıdır. 1. inci Dünya Savaşı'nda eşinin vefatı üzerine, Milli Mücadele'de görev alarak Adana, Dinar, Afyon, Nazilli, Sarayköy, Tire'de düşmanla çarpışmıştır. İzmit'de karargah komutanlığı da yapmış, 29 Ağustos 1921 tarihinde İznik civarında Bereket ve Karaderin'de yapılan karşı taarruzlara katılmış, Aleko Karaderin hattında savaşırken göğsünden yaralanmıştır.

tertipleyerek ((Özellikle 19 Mayıs 1919 Fatih; arkasından Kadıköy; 200 bin İstanbullunun takip ettiği meşhur Sultanahmet Mitingi» işgale karşı Türk'ün bağımsızlık ve hürriyet aşkı ateşini tutuşturmuştur.

Mitingleri müteakiben eşi Dr. Adnan Adıvar ile Anadolu'ya geçerek Atatürk'e mülâki olmuştur. Yeni Türk Devleti'nin kurulmasında Atatürk'ün karargâhında çalışmış, Kurtuluş Savaşı sırasında cephe cephe dolaşarak savaşın sıkıntı ve zorluklarını bizzat görmüş, yaşamış ve eserlerine yansıtmıştır. Savaş esnasında Kızılay hastahanelerinde de çalışan Halide Edip 5 Ağustos 1921 tarihinde Garp Cephesi Komutanlığı emrine girmiştir. Büyük Taarruz'a iştirak eden Halide Edip, esir General Trikopis'in Atatürk'ün huzuruna çıkarılışında bulunmuştur. İzmir'e giren zafer alaylarından birinde de bulunan Halide Edip 13 Mayıs 1920 de İstanbul'daki Divanı Harp'te Atatürk, İnönü, kocası Dr. Adnan Adıvar ile idama mahkûm edilenler arasında yer almıştır.

Kurtuluş Savaşı'ndan sonra gittiği Paris, Amerika ve Hindistan'da Türk Kurtuluş Savaşı ve kadın hakları ile ilgili konferanslar vermiştir. 1939 da İstanbul Üniversitesi'nde yeni kurulan İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümüne profesör tayin edilmiştir. Harbin meşakkat, mezalim ve acılarını kalemiyle usta bir şekilde eserlerinde işleyen Halide Edip edebiyatımızda da hakettiği yerini almıştır. Edebiyatımıza kazandırdığı eserlerden bazıları yabancı dillere çevrilmiş, bazıları da filme alınmıştır. Romanları: Ateşten Gömlek, Vurun Kahpeye, Kalp Ağrısı, Sinekli Bakkal, Tatarcık. Hikayeleri: Kerim Dede, Fadime Nine, Şebbe'riin Kara Hüseyin, Zeynebim Zeynebim, Efe'nin Hikayesi'dir. Halide Edip 82 yaşında 1964 senesinde aramızdan ayrılmıştır.

ESKİŞEHİR SAVAŞINDA KADINLARIMIZ:

Eskişehir Savaşı'nda başından sonuna kadar ve kendi araçları ile, İnönü'den Besim Kızı Şükriye, Osman kızı Fatma, 'Musa kızı' Ayşe, Mehmet Ali kızı Hafize, Karabektaş kızı Fatma, Mehmet kızı Ümmühan, Veli Onb. kızı Ayşe, Hacı Mustafa kızı Fatma, Molla İbrahim kızı Fatma, Ali kızı Ayşe Molla kızı Fatma, İnönü Kuzgun Köyünden Ali kızı Alime, görev yapmış ve İstiklâl Madalyası ile taltif edilmişlerdir. Yazımızı Atatürk'ün şu veciz sözleriyle noktalayalım, (:Bugün ulaştığımız netice, yüzyıllardan beri çe kilen millî musibetlerin yarattığı uyanıklığın ve bu sevgili Yurdun her köşesini sulayan kanların bedelidir.

TAYYARRAHMIYE:

Adana Osmaniye kazasının Kaypak Bucağı Raziyele köyündendir. 9. ncu Tümen kuruluşunun bir müfrezesine komutanlık yapmış 1 Temmuz 1920 tarihinde, aldığı emir üzerine Fransız karargâhına müfrezesi başında ilerlerken şehit düşmüştür.

BİNBAŞI AYŞE ALTINTAŞ:

Aslen Selanik'lidir. 1. nci Dünya Savaşı'nda Kafkasya'da şehit düşen kocasının intikamını almaya yemin eder. İzmir'in Yunanlılar tarafından işgalinden sonra Aydın'a giderek bir çete teşkil eder. Çetesiyle birlikte bilâhara Kepekçi Nuri Çetesi'ne katılır. Aydın savaşından sonra Koçarlı'ya çekilir. Milli Mücadele'nin her safhasına katılmış, Büyük Taarruz'da Mürsel Paşa emrinde İzmir'e giren kıt'alar arasında Ayşe Altmtaş'ta bulunmuştur. Çarpışmalarda, sol kasiğinden yaralanmıştır.

ONBAŞI HALİDE:

Balkan savaşında Türklere yapılan mezalimi Garba duyurmak için (Turkey Faces West) adh kitabını yayımlamak suretiyle dikkatleri üzerine çekmiştir.1.nci Cihan Harbi'nden sonra Yurd'un işgali üzerine, mitingler

ATATÜRK diyor ki...

""Beni görmek demek, mutlaka yüzümü görmek demek değildir.
Benim fikirlerimi benim duygularımı hissediyorsanız, bu yeterlidir."

DEMOKRASİ VE AYDIN

Yük. Müh. Talip ERDEN

"Ancak bu aydınlarla görüştüğümüz zaman, onların yadırgadıkları tek konunun, siyasi sistem ya da devletin vatandaşla tanıdığı sınırlı özgürlükler olmadığını da anlarız.

Örneğin, gelişmekte olan ülke aydın, haklı olarak, üniversitelerin. özerk olmasını ve devlet güdümünde olmamasını ister.

— Ama acaba aynı aydın, kendi özerkliği ve güdümsüzlüğü üzerinde yeterli derecede durmakta mıdır? Yani, gelişmekte olan ülke aydını, kendini sağ ya da sol, kamp ve sloganlardan sıyrıp, olaylara özerk ve bağımsız bakabilmekte midir?

Son günlerde konuştuğumuz, ülkemizi ziyaret eden Batılı seçkin aydınların görüşlerinden, bu kalıplar konusunda örnek verelim:

Ordular, her zaman ve, her siyasi olay içinde, mutlaka faşizmin temsilcisi değildir... Örneğin' Amerikan Ordusu, Hitler faşizmine karşı savaşarak, özgürlüğü korumuştur. Yine Amerikan Ordusu, güney eyaletlerinde zencileri korumuş ve onların, Arkansas gibi beyaz aşırıların hâkim olduğu eyaletlerde, okula gitmesini, toplu taşıma araçlarına binmesini sağlamıştır...

Çağdaş aydın, yaşadığı zamanın şartlarıyla dünü karıştırmaz.

Örneğin, Amerika'da 1950'lerin McCarthy' ciliği, artık yoktur... Aynı şekilde Vietnam'da ki Amerikan müdahalesi sona ermiştir ve şimdi Çin Hind'i'deki katliamı, Amerika değil, bizzat Vietnam komünistleri yapmaktadır.

Bugün ((Ben solcuyum» demek, anlamsızdır... Pekin de, Moskova da, Varşova da, Tıranda, Şam da solcudur. ((Ben solcuyum» diyen, bunlar ile arasındaki farkı da bilmelidir.

Bugün özerk ve bağımsız aydın, Türkiye' deki özgürlüklerle ne kadar ilgileniyorsa, Sovyetler'deki Sakharov'un durumu ile de aynı ölçüde ilgilenen kişidir.

Kısacası, çağdaş ve evrensel aydın türü, tıpkı endüstri ve bilim gibi, gelişmiş ülkelerin ötesindeki boyutlara ulaşmıştır. Bu toplumlarda demokrasinin bir temel dayanağı da, bağımsız ve özerk aydınların varlığıdır.'

Bizde de bu tür aydını yetiştirip, yaşatmaya çalışmalıyız. Polis devletini ve askeri rejimi istemeyen aydınlar, kendi yaşamlarına da bu doğrultunun gereklerini yansıtmalıdır. "Cadı kazanlarımızı, sadece devletler ve yönetimler kaynatmaz. Slogancı ve kampçı aydın da, bazen sağda, bazen solda kazan kaynatarak, o eleştirdiği hoşgörüsüz sistemin başka türünü, kendi dünyasında kurmuş olur.

DEMOKRASİNİN ve insan haklarının evrensel kurallarına, Türkiye'de ne kadar uyulmaktadır? Askeri rejimden yeni çıkmış olan ve. çoğulcu bir sistemi yerleştirmeye çalışan Türkiye, tam demokrasiye. geçişin, hangi aşamasındadır?

Batı dünyasının çeşitli seçkin aydınları, sık sık Türkiye'ye gelip, bu sorunun cevabını arar... Bunlarla, her seferinde biz de görüşürüz.

Bu seçkin Batılı aydınların, tabii ki, Türkiye'de, Amerika'nın ya da Batı Avrupa'nın demokratik ve özgür şartlarını aynen bulmaları düşünülemez. Demokrasiyi ve özgürlüğü yerleşik düzen haline getirmeye çalışan, buna karşı, toplumsal gelenekleri ve gelişmişlik düzeyi Batı toplumlarından çok farklı olan Türkiye, neticede askeri müdahalelerin ve siyasi istikrarsızların arasında, hedefine ulaşmaya çalışmaktadır.

Lâiklik, Atatürkçü düşünce ve yaşama sisteminin en önemli felsefi dayanaklarından biridir. Böyle olmakla birlikte, Türkiye’de, bu kavram çok tartışma konusu olmuş ve kendisine değişik mânâlar atfedilmiştir.

Bizce, Atatürk inkılâplarını tamamlayan ve onun dışında diğer ilkeleri de izah imkânı hemen hemen bulunmayan lâikliğin (laïcité), bu denli tartışma konusu yapılmasının değişik sebepleri vardır ki, onları şu şekilde özetlemek mümkündür:'

1. Öteden beri Halife-Sultanın dinî ve siyasî nüfuzu altında yaşamaya alışmış bulunan Türk milletinin, yeni Cumhuriyet rejimine geçmiş bulunması pek öyle sanıldığı kadar hemen hazmedilmesi mümkün ve kolay bir olay değildir.

2. Türk toplumunun tamamına yakın kısım Müslüman olup, başlangıçta çoğunun eğitim düzeyi oldukça düşüktür. Bilindiği üzere cahil, cesur kişidir. Cesur fertlerden oluşan bir toplumda, her türlü yenilikçi adımın 'ilk basamağı' oluşturulan lâikliğin değişik anlaşılmasına sebep olmasını ve zaman zaman kısmen tepki görmesini tabii karşılamak gerekir.

KEMALİST DÜŞÜNCEDE LAİKLİK

Doç. Dr. Mehmet E. Palamut

3. Toplumdaki eğitilmiş kişilerin (aydın ya da yarı aydınların), Batı’dan gelen bu kavramı yeterince Türk kamuoyuna lanse edememeleridir. Yani hata, aydınlarındır. Çünkü bu terim, uzun süre <<dinsizlik>> in ve/veya “Din düşmanlığı”nın müfredifi (SYHOHYme) olarak kullanılmış; aydınlara gelince onlar, bu şekildeki yanlış ve “tutarsız yaklaşımları düzeltecekleri yerde, aksine laikliği, konuşmalarının polemik ve mürekkeplerinin sulandırılmış istismar vasıtası yapmayı, çoğu kere tercih etmişlerdir.

4. Kemalizmi, kendi maksat ve dışa dönük dogmatik faaliyetlerini en büyük ve en etkin bir engel olarak gören aşırı uçların lâikliğe cephe almaları; vatan ve milletin parçalanması hususunda, sağcı ve solcu uç akımların, bölücülük faaliyetlerini birlikte sürdürmeleridir.

Halbuki Kemalist düşünce ve yönetim sisteminin anladığı gerçek laiklik, hiçbir zaman (idin düşmanlığı ve aleyhtarlığı "demek", değildir.» Ve olamaz. Batı düşüncesinin ve çoğulcu demokratik düzenin temelini dokulayan laiklik ilkesi, “Devletin din sahası dışında kalması, din işlerine karışmaması, bir dini diğer bir dine tercih edecek veya kayıracak, şekilde hareket etmemesi, hiç kimseyi muayyen bir ibadete veya âyine mecbur tutmaması, hiç kimseyi herhangi bir dine girmekten veya ibadet veya ibadet veya ayinden mahrum etmemesi, hiç kimseyi bağlı bulunduğu dinî inançları veya dine aykırı fikirleri ve düşünceleri sebebiyle cezalandırmaması, dini teşekkül ve grupların ve grupların faaliyetlerine, ister aleni gizli hiçbir şekilde müdahalede» bulunmaması anlamına gelir. Bunun mânâsı, devlet dünya işlerinin düzenleyicisi olarak kalacak, yâni temsil ettiği teba’ nın maddî ve mânevî ihtiyaçlarını tesbit ve tedarik edecek, onların doyumlandırılmasına çalışacak; din de , sürekli bir arayış içinde olan insanın kendi beğendiği ve inandığı idealin kaynağını oluşturacaktır. Bir başka anlatımla, lâik düşünce, dünyevi ve ruhevî faaliyetleri ve bunları sevk ve idare eden güçleri birbirinden tamamen ayırma amacına yönelik bulunmaktadır. Belirtmemizde yarar var ki, din ile devlet gücü arasındaki bu ayrılık söz konusu güçler arasında herhangi bir rekabet ve düşmanlık yaratma eğiliminde olmayıp, aksine bunların hayat yolunda işbirliği yapmalarını, gerek devletin ve gerekse dinin değişik alanlardan ve farklı yollardan, sırf kişinin mutluluğu için elbirliğiyle çalışmalarını istihdaf eder. Hiç şüphesiz, böyle bir amaç da, hem modern devlet anlayışının, hem de insan mutluluğunu ve refahını en üst düzeye çıkarmak aşkıyla tutuşan sosyal devletin başlıca hedefi ve temel ödevidir.

Görüldüğü gibi, laiklik, devletin hiçbir dine mensup olmamasını zorunlu kılarken; onun egemenliği ve korurluğu altındaki milletin, şu ya da bu ,ruhevi eğilime temayül göstermesi gerçeği karşısında devletin kayıtsızlığını ve hiçbir etkileşim içerisine kendisini tiyan dininin koyu taassubuna; ve skolastik çağın karanlığına karşı bir tepki olarak doğup gelişen lâiklik, tamamen Batı düşünceye felsefesinin bir ürünüdür. Zira islâm hukukunda Mecelle m.39), “Zamanın değişmesiyle hükümlerin de değişme göstereceği» (Lâ yünker tagayyür-ül ahkâm bir tagayyür-ül ezman) genel kuralının bulunması; islâm dininin, insanın öbür dünya işlerinin yanında bu’ dünyadaki ticari, sosyal, demokratik, ekonomik, malî ve siyasî hayatına ilişkin bir sürü konularla da uğraşması, laikliği çok kere gereksiz kılmıştır. Bunun içindir ki, Cumhuriyetin ilânından sonra Hilâfet kaldırıldığı (3.3.1924) halde, 1924 Anayasası’nın 2. maddesinde, ((Türkiye, devletin dini, İSLAMDIR...» hükmü 18 Nisan 1928 ; tarihine kadar korunmuştur. Fakat ne var ki, bir taraftan bazı sarıklıların dini bir istismar vasıtası olarak kullanma temayülü göstermeleri, diğer taraftan da, ilmi ve fenne daima açık bulunan islamiyetin gitgide doğurganlığını kaybedip, statik bir maliyet arz etmeye başlaması, millî ve çağdaş nitelikteki Kemalist müesseselerin istenen boyutta gelişmelerini zaman zaman kösteklemişlerdir ki, işte bütün bu olumsuz engellerin kaldırılması ve toplumun gerçekte dini olmayan bir taassuba sürüklenmesinin önlenmesi ancak laiklik ilkesinin benimsenmesiyle mümkün olabilmektedir.”

Şişli'deki Ev

Yıl 1919 Mayıs'ın 15 inci günü öğleden sonra Mustafa Kemal Paşa Şişli'deki evinde ziyaretine gelen arkadaşlarını uğurlarken onlara şöyle diyordu:

-Bu geceyi" annem ve kız kardeşimle geçireceğim. Size v e d â z i y a r e t i n e gelemeyeceğim için kusura bakmayın; şimdi sizlere vedâ etmiş olayım.»

Evin üst katında sokağa bakan şahnişinli odada Mustafa Kemal Paşa'nın annesi Zübeyde Hanım kalbinden rahatsız olduğu içi yatakta yatıyor; uzun bir süreden beri de dışarı çıkmıyordu.

Mustafa Kemal Paşa konuklarını uğurladıktan sonra evin 3. katına çıkarak kız kardeşi Makbule hanıma şöyle dedi: '

— Makbule bu akşam eve kimse gelmeyecek. Ben annemin odasında yemek yemek istiyorum. Onun karyolasının karşısına bana bir yer sofrası hazırlattır. Yarın Anadolu'ya gideceğim. Hayat bu; belki ölürüm. Gelemem. Sizlere söyleyeceklerim var.»

HAKKINI HELÂL ET ANNE!...

Yıldırım Orduları Gr. K.: 1918

Yer Sofrasında :

Sofra hazırды. Mustafa Kemal Paşa annesinin odasına girince elini öptü. Anne ve kız kardeşinin hatırlarını sordu ve yer sofrasında annesinin yattığı yatağın karşısına gelen yerdeki minderlere bağdaş kurarak oturdu. Sofrada bulunan gümüş tepsinin üstündeki tabaklarda patates pürelı rosto, ıspanaklı yumurta yemekleri vardı. Mustafa Kemal Paşa'nın yemeğe isteksiz olduğu anlaşılıyordu. Zorla çiğnediği lokmaların arkasını keserek elindeki çatalı bıraktı. Çok heyecanlı olarak söze başladı.

— Anne, ben yarın Anadolu'ya gidiyorum. Buralarda neler olacağı belli değil. Selânik nasıl elden gitti ise buralar da öyle olabilir. Ben kurtarmaya çalışacağım. Ne elimden gelirse onu yapacağım, fakat bu işte tehlike çoktur. Bu işi başarabilmem için, içdiriliği ile çalışmam gerek. Beni kaygı ve tasada bırakmayın. Giderken gözüm arkada kalsın, elimi ayağımı bağlamayın. Yurt için çalışırken sizden yana bir üzüntüye düşmek istemem. Hesapta ölmek gidip gelmemek vardır. Bana hakkını helâl et... Sen de bunları iyi dinle Makbuş, işler fenaya dönerse sa. kın buradan ayrılmayın bütün paranızı sarf ediniz. Paranız biterse halılarımı, değerli eşyanızı satarsınız. Bir kere daha söylüyorum ne olursa olsun yola çıkmayacaksınız. Başaramazsam zaten sizi öldürürler.O zaman elbet ben de ölmüş olurum...»

Fenalık Geçirdi

Mustafa Kemal Paşa'nın bu sözleri anne ve kız kardeşini pek duygulandırdı. Büyük Türk Anası Zübeyde Hanım çok sevdiği biricik oğlunun bu sözlerinin etkisi ile yeğın bir yürek çarpıntısı ile sarsılmağa başladı. Bir ara kendinden geçti, ona soluk aldırmağ için pencereler açıldı. Kucakta. sofaya çıkarıldı ve bu ara Doktor Rasim Ferit Bey' e haber salındı. Resim Bey vaktinde yetişmemiş bu akşam Zübeyde hanım ölebılrđđ. Epeyce bir an sonra kendine gelen Zübeyde Hanım'a Mustafa Kemal

Paşa, heyecan içinde söylediği sözlerin yaptığı etkiyi gidermek için,

— Anne üzölme! Ben size en kötü ihtimali anlattım. Bu işi başarmak ihtimali de kuvvetlidir. Tekrar buraya dönerim. Sizi yanıma alırım üzölme...» diye annesini yatıştırmağa çalışıyordu.

Zübeyde hanım kendine gelip rahatlamağa başladığımda, biricik oğlunun başarılı olması için Tanrıya yakarmağa başladı. Bu gece, kimsenin aklına uyku gelmiyordu, ailecek sabaha kadar konuşuldu, dertleşildi. . .

TÜRKÇEMİZ HAKKINDA

Mehmet Kaplan

Türkçe deyince neyi kastediyoruz: Türk halkının konuştuğu ve Türk yazarlarının eserlerinde kullandıkları dili mi yoksa öz Türkçecilerin anladıkları gibi kök bakımından Öztürkçe olan kelimeleri mi?

Bunların arasında büyük fark olduğu aşikârdır. Türk halkının ve Türk yazarlarının kullandıkları dil, metinlere dayanarak kolayca ispat edileceği gibi asaf» değildir ve karışıktır. Zira bu dil, tarihin içinde teşekkül etmiştir.

Türkler uzun tarihleri boyunca, çeşitli kavimlerle bir arada yaşadıkları ve çeşitli din kültür ve medeniyetleri için, onlardan pek çok kelime terim ve tabir almışlardır. Ancak Türklerin 'yabancı tesirlerden uzak, aşiret halinde yaşadıkları devir ve çevrelerde kullandıkları diller bir dereceye kadar asaftır. Orhun yazıtlarında pek az yabancı kelime vardır. Fakat Orhun yazıtları, metinde de açıkça belirtildiği üzere, aşırı Çin tesirine karşı bir reaksiyonun ifadesidir. Yalnız bu abideleri diken Gök Türk Devletinin çok kısa ömürlü olduğunu ve kitaba dayanmadığını unutmamak lazımdır.

Bu da Mani dinlerini kabul eden Uygur Türkleri, bu dinlere ait kavramları Türkçeye çevirmek için büyük emek harcamışlardır. "Onların bu emeklerini saygı ile anmak lâzımdır. Zira bir dil ve kültür, başka dil ve kültürlerle karşılaştığı zaman kendi kabuğunu kırar ve zenginleşir. Uygurlar yabancı kavramları Türkçeye çevirmek için büyük emek harcamalarına rağmen, Türkçede karşılığı bulunmayan bir çok yabancı kelimeyi olduğu gibi kabul etmek zorunda kalmışlardır.

İslâmî devirde Kur'an ve Mesnevi gibi dini eserler ezberlendiği ve İslâm medeniyeti ortak bir medeniyet olarak kabul edildiği için, Türkçeye farsça ve Arapçadan pek çok kelime girmiştir. "Osmanlı Türkçesi" denilen o karışık yazı dili, en az altıyüz yıllık bir çalışmanın mahsulüdür. 1900'lerde başlayan sâdeleşme akımı» ndan önceki Türk yazarlarının pek büyük bir kısmı eserlerini bu ((karışık dil» ile yazmışlardır.

Sadeleşme akımına' rağmen arkasında zengin bir kültür kaynağı bulunan Osmanlıca. 1900'lerden sonra da devam etmiştir. Namık Kemal, Tevfik Fikret ve Abdullah Cevdet'in hayranı olan Atatürk. (öztürkcecilik akımı» na kadar yazılarını o çok işlenmiş Osmanlı yazı dile ile yazmıştır. Millî birlik için, ortak, millî 'bir dilin zarureti inanan Atatürk, bir ara 0 güzel üslubunu feda ederek, aşırı öz Türkçeciler gibi yazmaya özenmiş ise de daha sonra. bunun çıkmaz bir yol olduğunu anlamış ve orta bir yol tutturmuştur.

Doğru olan nedir? Bugün hiç kimse çok ince, zengin ve işlenmiş olmasına rağmen Cumhuriyet öncesi Osmanlıcasına dönmek istememektedir. 'Zaten buna imkân da yoktur.—Çok iyi Arapça ve farsça bilmeden ve bu dillere ait kaynaklarla beslenmeden. Kimse Nâima, İbni Kemal, Bâki veya Şeyh Galip gibi yazamaz. 1900 – 1950 yılları arasında güzel, sade açık bir yazı dili teşekkül etmiş ve bu dil ile zengin bir edebiyat vücuda gelmiştir.

Ben şahsen, yeni ve köklü bir Türk kültürünün yaratılabilmesi için '1900'den öncesinin _de bilinmesinin zaruri olduğuna kandım. Fakat o devrin kültürünü bilmek dilini kullanmak başka bir şeydir.

Eski Osmanlıca kaynaklara gitmek geniş kitle için zordur. 1900-1950 yılları arasında vücuda gelen eserleri ise, geniş bir kitle anlayabilir. Milli birliğin teessüsü için gereken besleyici kaynakları bu devir yazarlarında bulabiliriz. Atatürk, Ziya Gökalp, Yahya Kemal, Halide Edip, Yakup Kadri, Peyami Safa. Ahmet Hamdi Tanpınar, Sait Faik. Orhan Veli... ve daha pek çok değerli yazarı olan bir milletin artık dil meselesi olmaması gerekir. Yapılacak şey bu devir yazarlarının dilini Devlet Dili» olarak kabul etmek ve onu yetişen nesillere öğretmektir.

Peki, öztürkcecilik akımı duracak mıdır? Hayır durmayacaktır. Durmasına, durdurulmasına da imkan yoktur. Bu akımın doğmasında asıl sebep, benimsemek mecburiyetinde olduğumuz batı kültür ve medeniyetini Türkçeye aktarıırken Osmanlıcada ve Türkçede, onu karşılayacak kelime Ve terimlerin yokluğudur. Bilhassa terimler meselesi son derece önemlidir. Batıda her ilim dalının kendisine has düzenli bir terimler dizisi vardır ilim durmadan değişir ve yeni yeni terimler yaratır. Bu terimler ortak kültüre ve edebiyata da girer. .Yadırganan Öztürk'çe kelimelerden çoğu bu terimleri karşılamak için icat edilmiştir. Sevelim, sevmeyelim çağdaş kültürü benimsemek için onları kullanmaya mecburuz.

Atatürk olmasaydı; Türk tarihine Çanakkale Sakarya, 30 Ağustos Zaferleri şanlı geçmezdi.

Atatürk olmasaydı; yurt hür olmazdı. İstilâcıların elinde Türklük ve Müslümanlık gelişemezdi!..

Atatürk olmasaydı; Eyüp Sultan Camiinde ezan okunmaz, üstelik Ayasofya'dan çan sesleri eksik olmazdı!

Atatürk olmasaydı; Müslümanlar Fatih'in Türbesine bile giremezdi.

Atatürk olmasaydı; Şanlı Türk Ordusu, Şanlı Türk Bayrağım ayakta tutamazdı.

Atatürk olmasaydı; Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Senatosu olamazdı.

Atatürk olmasaydı; uluslararası İzmir Fuarı, Ankara Gençlik Parkı bile olmaz, yurdumuz bunca uygar kuruluşa kavuşamazdı.

Atatürk olmasaydı; bugünkü hür, itibarlı Türkiye yerine sömürge bir devlet olacaktı.

ATATÜRK OLMASAYDI?

Yazan: Avni ALTINER

Atatürk olmasaydı; Hilâfetin, şeyhlerin, dervişlerin yönettiği bir millet olacaktık...

*

Atatürk olmasaydı; sanat eserlerinin tümü Avrupa müzelerine taşınacaktı.

*

Atatürk olmasaydı; İş Bankası, Ziraat Bankası, Etibank, Sümerbank gibi millî bankalarımız olmayacaktı.

*

Atatürk olmasaydı; Tarih Kurumu, Dil Kurumu gibi kuruluşlar olmayacaktı.

*

Atatürk olmasaydı; tüm madenlerimizi, fabrikalarımızı yabancılar işletecekti.

*

Atatürk olmasaydı; Türkiye'de, Bulgaristan, Polonya, Macaristan, Romanya, Çekoslovakya ve benzerleri gibi hürriyetsiz olacaktı.

*

Atatürk olmasaydı; sarıklarla, kırmızı feslerle, şalvarla gezilecek, kadınlarımız kara çarşaf ve peçe içinde, kafes arkasında kalacaktı.

*

Atatürk olmasaydı; Demir Yolları, Deniz Yolları gibi işletmeler yabancılar elinde kalacaktı.

*

ATATÜRK ÖLÜNCE

ATATÜRK olmadığından; devlete ait işletmeler vergi vermedikleri halde verimli çalıştırılmadığından her yıl zarar ediyor ve devletin bütçesine yük oluyor.

*

Atatürk olmadığından; yeraltı servetlerimizi, madenlerimizi, petrolümüzü yabancılar işletiyor ve sömürülüyoruz...

*

Atatürk olmadığından; Türk bilim adamlarımızın, mühendislerimizin, ve profesörlerimizin pek çoğu yabancı diyarlarda çalışıyor.

*

Atatürk olmadığından; Türk parası "müstemleke parası gibi" her yerde değersiz hale geldi.

*

Atatürk olmadığından; sağ, sol diye milleti ikiye ayırdılar. Bundan yararlanan çıkarıcılar, mideciler, dalavereciler demagoji oyunları ile itibarlı kişi haline geldiler.

*

Atatürk olmadığından; irtica hortladı, komünizm hortladı, memleket her yönde geriledi. Bu örnekler daha çok uzatılır. Akıllı selim sahibine yeterli sanırız!

*

Bir Ata sözümüz var: Herkesin bildiği."Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az."

Atatürk bizi çalışmaya, dürüstlüğe, ileri gitmeğe itmişti. Biz inancımızı kaybettik. Onun yolundan ayrılanlarımız oldu. Şimdi ise aniden 12 Eylül 1980 sonrasında ; sonra; onun yeniden sesini duyuyor... Yeniden onun komutları doğrultusunda çalışıyor, geleceğe güvenle bakıyoruz!"

MİLLETİN okuyup yazmayı kalay öğrenmesi ve bu sayede İdrakinin çabuk anmanın temin için Garp memleketlerinde kullanılan Latin benlerinin memleketimizde de kabin ve teminine karar verildi.

Komisyonlarda, efkârı hazırladıktan sonra İstanbul'da bir gece Gülhane Parkına gideceğini söyledi Yanında olanlarla gittik. Orada büyük bir halk topluluğu vardı. Halk dikkatini, Atatürk'ün söyleyeceklerim çevirmişti. Atatürk kabul edilmesi lâzım gelen harflerin ve yeni yazının faydalarını anlattı nasıl olacağını arada bir tahtaya yazdırarak gösterdi. Herkesin bunu memnuniyetle karşıladığı görülüyordu. Alkışlar arasında oradan ayrıldık

Vakit geçirmek istemiyordu. İtirazlar çıkmamasına meydan bırakmadan bütün memlekete Tahmimi ve ilk mekteplerin ilk sınıflarından derhal bu harflerin karararede bunun için çalışmalara başlandı. Orduda erlere yeni yazı öğretiliyor, kısa zamanda memlekette okuyup yazma öğrenenlerin çoğalmasını çalışılıyordu Eski yazıya alışmış olanlar güçlük çektiler. Atatürk bundan sonra yeni yazı ile yazıyor ve arkadaşlarını yeni yazı ile yazmaya zorluyordu.

HARF VE DİL DEVRİMİ

Yazan: Kazım Gökalp

Türk dilini sadeleştirmeyi, Türkçe olmayan kelimelerin yerine Türkçelerini bulup kullanmayı öteden beri düşünüyordu. Zamanın geldiğine kanaat getirdikten sonra fikirlerini açıkladı. Türk diline dair yazılmış bir çok eserler bulundurdu. Dil bilgileriyle meşgul olan tanınmış kimseleri davet ederek onlarla konuştu. Bu sahada faaliyetini genişletmek ve devamlı kılmak maksadıyla memleketin muhtelif bölgelerinden delegeler davet ederek Dolmabahçe sarayında Birinci Dil Kurultayı'nı topladı. Bu kurultaya ben başkanlık ettim. Bu günlerde Türkiye'ye misafir gelmiş olan meşhur Mc Arthur, Atatürk ile bu kongreye geldi. Kongrede bir çok hatipler Türk dilinin sadeleşmesi ve tamamen Türkçeleştirilmiş kelimelerin kullanmamanın ehemmiyetinden bahsettiler ve bunun çok kalay olacağını söylediler. Kongre ilk Türk dili idare heyetini seçti ve başarı dileği ile dağıldı.

GÜNEŞ – DİL TEORİSİ

Çalışmalar bir hayli ilerledikten sonra Güneş -Dil teorisine dair yazılar ve incelemeler başladı. Atatürk daha geniş ölçüde ecnebi memleketlerinden de delegeler davet ederek Dolmabahçe sarayında ikinci Büyük Kurultay'ı topladı, Gönderilen yazıları bizzat tetkik ediyordu. Bu Kurultaya' da ben reislik ettim.

Kurultay'da idare heyeti namına hazırlanan rapor okundu. Delegelerden söz isteyen oldu. Atatürk herkesi dikkatle dinliyordu. Hüseyin Cahit bey, idare heyeti raporunu muvafık görmediği için Kurultay'da kendi fikirlerini müdafaa etti ve arzuya tabı olarak kendi hazırladığı raporu okudu. Dinleyiciler

tarafından alkışlandı. Buna cevap veren idare Heyeti azalarının sözleri tesirsiz kaldı. Hüseyin Cahit, bu mevzuunun böyle acele karara bağlanmasının caiz olmadığını iddia Etti. Kendisine kuvvetli cevap verilmesi için bu meselede hakikaten vukuf sahibi olan Samih Rifat beyin ateşli has-ta olmasına rağmen getirtilmesine karar verildi.

Samih Rifat bey, hasta halde geldi ve uzun ve vukuf sahibi beyanatta bulundu. Hüseyin Cahit'in beyanatına az temas etti. Kurultay dağıldıktan Bonn! Atatürk, idare heyeti namına yapılan müdafaanın dinleyicileri tatmin etmediğini daha ziyade çalışılması lâzım geldiğini söyledi.

Türkçe kelimeler ve Güneş- dil teorisi meselesi Atatürk'ü senelerce meşgul etti.

Bütün mücadele senelerinde O'nun hayatı elem, ıstırap ve meşakkat içinde geçmişti. Validem, bütün mücadele seneleri İstanbul'da padişahın ve hükümetin ve bütün düşmanların tazyik ve işkenceleri altında kalmıştı. İkametgâhı bin türlü sebep ve vesilelerle basılır, araştırılır, kendisi iz'âç olunurdu. Validem, üç buçuk senenin bütün gece gündüzlerini göz yaşları ile geçirdi. Bu gözyaşları O'na gözlerini kaybettirdi. Nihayet pek yakın zamanda O'nu İstanbul'dan kurtarabildim. O'na kavuşabildim ki, O artık maddeten ölmüştü! Yalnız manen yaşıyordu...

Ulu önder, İzmir'in almasından sonra ziyaret ettiği annesinin kabri başında yukarıdaki sözleri söylüyordu... Kişilerin yükselmelerinde anaların ne derece acı duyduklarım, olayların içine girmeseler bile hâdiselerin kendilerini ne kadar etkilediklerini bu sözlerle ifade ediyor ve Anadolu'ya ayak basmadan önce ve Millî Mücadele yıllarında Zübeyde Hanımın bir Türk anasına yakışır şekilde başından geçenleri şu kelimelerle ifade ediyordu:

“Arkadaşlarım... Ölüm, yaratılışın en tabii bir kanunudur.» Fakat böyle olmakla beraber ne hazin tecelliler arz eder. Burada yatan validem, zulmün, cebrin bütün milleti felâketin uçurumuna götüren bir keyfi idarenin kurbanı olmuştur. Bunu izah için müsaade buyurursunuz hayat ıstırabımın bariz birkaç noktasını arz edeyim.

Abdülhamid devrinde idi. 1904 yılında mektepten henüz Kurmay Yüzbaşı olarak çıkmıştım. Hayata ilk adımı atıyordum. Fakat bu, adım hayata değil, zindana tesadüf eder. Bir gün beni aldılar ve müstebit idarenin zindanlarına koydular. Orada aylarca kaldım. Validem bundan ancak hapisten çıktıktan sonra haberdar olabildi.

Ve derhal beni görmek istedi. İstanbul'a geldi. Fakat orada kendisiyle üç beş gün görüşmek nasip oldu. Çünkü müstebit idarenin hafiyeleri, casusları, cellâtları evimizi sarmışlar ve beni götürmüşlerdi. Validem ağlayarak arkamdan takib ediyordu.

Beni sürgüne götürecek, olan vapura bindirilirken Onunla görüşmekten menettiler. Validem, gözyaşları ile Sirkeci rıhtımında elemeler ve kederler içinde terkedilmiş bulunuyordu. Sürgün, de geçirdiğim seneler. O hayatını ıstıraplar ve gözyaşları içinde geçirmişti.

Mütareke zamanında Anadolu'ya geçtiğim vakit validemi muzdarip bir hâlde İstanbul'da terke mecbur olmuştum. Yanımda, kendisine refakat ettirdiğim bir adamım vardı. Bunu Erzurum'dan İstanbul'a gönderdiğim zaman validem bu adamın yalnız olarak geldiğinden haberdar olduğu dakikada, benim huzura celp ve padişahça verilmiş olan idam kararının infaredildiğini zanneylemiş ve bu zan ' kendisini felce duçar etmişti.»

Büyük Atatürk annesinin mezarı başında söylediği bu kelimelerden sonra içindeki hislerini şöyle açıklıyordu: “Validemin kaybindan şüphesiz çok müteessirim. Fakat bu teessürümü gideren ve beni teselli eden bir husus var: O da, anamız vatanı mahvı harabe götüren idarenin artık bir daha avdet etmemek üzere mezarı ademe götürülmüş olduğunu göstermektedir. Validem bu toprağın altında yatsın, fakat hâkimiyeti milliye ilelebet payidar olsun. Beni "teselli eden en büyük kuvvet budur.

Validemin ruhuna ve bütün ecdat ruhuna validemin önünde, Allah'ın huzurunda yemin ediyorum, bu kadar kan dökerek milletin istihsal ve tespit ettiği hakimiyetin muhafaza ve müdafaası için icab ederse validemin yanına gitmekte asla tereddüt etmeyeceğim. Hakimiyeti milliye uğrunda canımı vermek benim için Vicdan ve namus borcu olsun.»

29 Ocak 1923

Prof. Dr. Bahri Sava

Bir düşman saldırısı halinde, yurdun her karış toprağını sonuna kadar savunmak ve bu uğurda "seve seve can vermeye hazır olmak elbette ki vatanseverliğin gereği ve kanıtıdır. Ancak, vatanseverlik yalnızca bu açıdan görülüp, bu çerçeve içinde sınırlandırılmaz, Nitekim, düşman saldırısını önlemek için savaşmaya mecbur kalmak yerine, ülke üzerinde' bu kabil "hırslara heveslere yol açacak ortamı yaratmamak hiç kuşkusuz vatanseverlikte öncelik taşıyan bir tutum ve davranıştır.

Bu nedenle vatan sevgisini belli zamanlarda, ya da sadece savaş alanlarında kanıtlanabilir bir tutku olarak değil tüm yaşam boyunca her türlü düşünce üstünde tutulması gerekli bir yüce duygu olarak vicdanında yaşatan yurttaşlar gerçek vatanseverler olmak iftiharına hak kazanırlar.

Bu üstün duyguya, bu sarsılmaz inanca sahip olan' yurtseverler ise üzerine düşen görevleri her zaman canla başla yerine getirmekte asla geri "kalmadıkları gibi, hiç bir düşünce ya da ideoloji uğruna milletin birliğini, ülkenin bütünlüğünü gölgeleyici doğrultulara sürüklenmezler. Bunlar için. toplumsal yararlar ve milli amaçlar uğruna katlanılmayacak fedakâr, vaz geçilemeyecek kişisel düşünce yoktur.

Evet yalnız savaş alanlarında değil, her zaman _ve her yerde (ÖNCE VATAN) düşüncesinin gereğini yerine getirebilmekle kanıtlanan yüce bir' duygudur VATAN SEVGİSİ...

Kürsüdeki ÖĞRETMEN,- Okuldaki ÖĞRENCİ, her kademedeki GÖREVLİ, kalem sahibi YAZAR, köydeki MUHTAR, camideki İMAM; minberdeki VAİZ, tarladaki ÇİFTÇİ; yer altındaki MADENCİ, fabrikadaki İŞÇİ, köşe başındaki BAKKAL, özette her iş ve meslek dalındaki yurttaşlar (ÖNCE VATAN) diyen sesi yüreklerinin derinliklerinde duyabiliyorlarsa gerçek vatanseverler olurlar... "

Bunun içindir ki

VATAN SEVGİSİ, doğru yolda olanla ters doğrultuya yönelmiş bulunanı, milli yararlar için çırpınanla, çıkarından başka konulara ilgi göstermeyi aynı terazi kefesinde tartmaya da imkân vermez. '

VATAN SEVGİSİ, bu yüce duyguya sırt, çevirmiş, milli yararları, milli vicdanı yaralayan davranışları marifet bilmiş, alnında hıyanet elinde cinayet karası taşıyan kişileri hiç bir nedenle hoşgörülle karşılamaya müsaade etmez.

Böylesi ağır suçlarla damgalanmış isterse ilim, teknik ya da sanat gibi yönleriyle başka uluslar tarafından himaye edilip desteklenecekler de çıkabilse bunları yetişen kuşaklara özentî yaratacak örnekler gibi gösterici her davranıştan sakınarak, lanet ve nefret kuyusunun karanlıklarına itip isimlerini dahi anmamak da . vatanseverliktir.

Doç. Dr. Necati Yazar

Gazeteler, bir olaydan bahsetmişlerdi. Okullarımızın birinde öğrenciler, ders kitaplarındaki Atatürk resimlerinin gözlerini oymuşlar, sakal ve bıyık eklemişler.

Ben kabahati, onlara ATATÜRK'ün kim olduğunu öğretmeyenlerde bulurum, Türk Çocuğu bir ömür boyunca vatanına ve milletine hizmet için çırpınan ATA'sının gözlerini oyacak kadar tiyetsiz değildir.

Osmanlı imparatorluğu Birinci Dünya savaşından yenik çıkınca, Anadolu toprakları her yönden İstilaya uğradı. Gelenlerin yapmadıkları vahşet ve melanet yoktu.

Türk milleti bunu hazmedemedi. Yurdun her tarafında halk silaha sarıldı. Bir araya gelebilen kırk elli kişilik çeteler, iki üç bin kişilik düşman alaylarının karşısına dikiliyordu. Milletimizin gösterdiği bu esaret ve fedakârlık, düşmanlarımızın ölçü kabul etmez maddî üstünlüğü karşısında bir işe yaramıyordu. Mücahitlerimiz ya eziliyor veya geri çekilmek zorunda kalıyorlardı.

0 ümitsiz anda memlekete bir baş bir sahip lâzımdı. İşte o karanlık günlerde ortaya atılan ATA.

TÜRK milletini etrafında toplamayı başardı. Memlekete birçok yenilikler getirdi ve yeni Türk devletine batı dünyasında hatırı sayılır şerefli bir mevki temin etti.

Bütün bunlar tarih kitaplarının kuru sayfaları arasında anlatılanlar gibi pek kolay olmamıştır.

ATATÜRK sonuca varmak için düşmanla uğraştı. Padişah ile uğraştı, İngilizlerin sözüyle yatıp kalkan Padişah Hükümeti ile uğraştı. Halife ordularıyla uğraştı. Meclis dışındaki düşmanlarıyla uğraştı. Düşman orduları yetmiyormuş gibi bir de memleket içinde çıkan isyanlarla uğraştı. Millet elindeki iki buçuk silâhı da alarak düşmanlara sığınan çetelerle uğraştı. Hainlerle uğraştı. Yobazlarla uğraştı vatansızlarla uğraştı.

Tüm doğru olduğuna inandığı şeyler için. Uğraştı, uğraştı. Uğraştı...

Bu gün tören günlerinde ATATÜRK heykelleri önünde yapılan iki üç dakikalık saygı duruşu her şeyden evvel bu milletin ırz ve namusunu düşman ayakları altında çiğnenmekten kurtaran o kahraman'ın aziz hatırasına karşı bir minnet ve şükran borcudur.

Bu saygı duruşlarının puta tapıcılıkla hiçbir ilgisi olmadığını cahil halkımıza anlatmak memleketin münevverlerine düşmektedir.

Bazıları ATATÜRK dini kaldırdı» derler. Bu çirkin. ve adi bir iftiradır. Ben namaz kılmaya ATA. TÜRK zamanında başladım. Tanrı uludur, Tanrı uludur. Diye ezana başladığı vakit zıp zıp oynamayı yarıda bırakır, namaza koşardım.

Caminin önünde ne bekçi ne polis, ne de jandarma vardı. İşin acil tarafı namaz kılmaya istekli pek cemaatta yoktu.

İmamın arkasında beş altı yaşlı adam ve onla-rın arkasında da kısa pantolonu ile ben! Günlük cemaat bu kadardı; O vakit Türkiye' nin en büyük şehirlerinden biri de oturuyorduk, ve evimiz şehrin en kalabalık semtinde idi.

(ATATÜRK namaz, niyazı kaldırdı. sözü Allah' a ibadetten kaçanların uydurdukları bir yalandır.

Atatürk' ün zamanında bu ülkenin çocukları sağcıyım, solcuyum, sosyalistim, devrimciyim, nurecuyum diye parçalanarak birbirlerine yumruk sıkıyorlardı.

ATATÜRK'ün zamanında ilkokul öğrencisi olduğumuz çağda bile bir Türklük gururu taşırdık Göğsümüzü kabartarak:

Türküm dediğimiz vakit Sırtımdaki önlüğü bize dar gelirdi.

Merasim yürüyüşlerinde <<Yaslı gittim, şen geldim. Aç koynunu ben geldim» i söylerken kendimizi İzmir'e akan muzaffer ordunun kahramanları gibi görüyorduk.

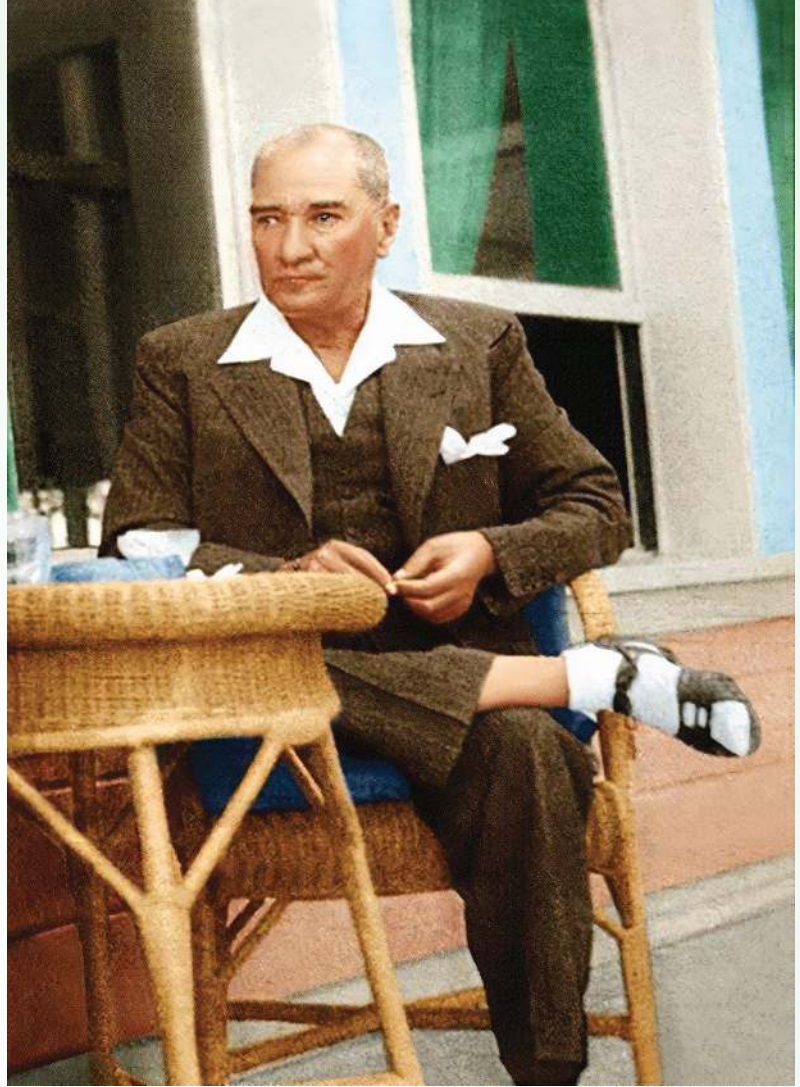
Şimdi ilkokul koroları, milli bayram "günlerinde devlet radyolarında: '

Gök yüzünde asılıdır, zembilim,
Kız kilen olayım halim sen bilin türküsünü söylüyorlar.

Ben Kıbrıs hakkında yapılan gösterilere ilk defa Ankara'da rastladım. Kasım 1948 sonlarında idi." ; Yani, tam yirmi iki yıl. Evel Daha kaç yıl sürecek? Orasını yalnız Allah bilir!..

ATATÜRK Hatay meselesi için ayağa kalktığı vakit işi bir buçuk senede halletmiş ve Hatay'ı Fransızların elinden çekip almıştı.

O vakit Türkiye'nin 16 milyon nüfusuna mukabil Fransa'nın (Sömürgeleriyle birlikte) yüz milyonu aşan bir nüfusu vardı.

O tarih Fransa'nın sefer ordusunun mevcudu (bu ' rakkama dikkat ediniz) dokuz milyon idi. Bugünkü -Yunanistan'ın tek mil nüfusu kadar.

Türk Çocuğu

ATATÜRK'ü tanı... '

ATATÜRK'ü sev...

ATATÜRK'le öğün ve hatırası önünde saygıyla eğil.

ATATÜRK diyor ki...

Hürriyet olmayan bir memlekette ölüm ve çöküş vardır.

Her ilerleyişin ve kurtuluşun anası hürriyettir

Ne Ararsan PERPA'da

660.000 m2, 4655 İş Yeri, 25.000 Çalışan, Günlük 50.000 Ziyaretçi, 3500 Araçlık Otoparklar, Günlük 14.000 Araç giriş çıkış, 1000 Kişilik Konferans Salonu, 15 Banka, Noter, PTT, İTO, BEDAŞ, Meslek Odaları

ELEKTRİK, ELEKTRONİK, GÜVENLİK SİSTEMLERİ
MAKİNE, HIRDAVAT, MÜHENDİSLİK, PROJE, TAAHHÜT

Avrupa'nın En Büyük Monoblok Ticaret Merkezi

PERPA TİCARET MERKEZİ A BLOK YÖNETİMİ

PERPA.COM

PERPALIFE.COM

PERPA.GOV

PERPATWITTER

0543 733 49 60

PERPA

Halil Rifat Mah. Yüzer Havuz Sok. Perpa Ticaret Merkezi A Blok No:1/A
K:14 No:2200 Okmeydanı / İSTANBUL
Tel: +90 212 222 81 43 / 128
Faks: +90 212 222 81 46

Sabri Süha ANSEN

10 Kasım 1938 tarihinde ebedi âleme göç eden Atatürk'ün kısa bir sürede yapmış olduğu devrimler milletimizi lâıyk olduğu çağdaş düzeylere yücelttiği takdirde, o Anıt Kabrinde huzur içinde yatacak, aksi halde bize hakkını helâl etmeyecektir.

Yaratılı ve ilerici bir dehâya sahip olan Atamız muhakkaktır ki ruhun gıdası olan musikimizin de' ulusal ve evrensel yönlerini inceleyerek hayranı olduğu Türk müziği için de bir reform tasarlamıştır. Lâkin bu aşamada alfabe veya şapka gibi kısa bir zamanda başarı sağlanamayacağını bilgi için eyleme geçmemiştir.

İlk çağlardan beri din ve müzik insanla beraber doğmuş, yaşamış ve ölmüştür. Tabiat bile rüzgâr, su ve hayvan sesleriyle bir müzik senfonisi yaratmış, insanlar da bunlardan ilham alarak yaşadıkları devirlere ve aldıkları umumi kültüre göre müzik ihtiyaçlarını geliştirmişlerdir.

Vatan yavruları ana kucağında duydukları ninniler ile köy meydanlarında ozan seslerinden dinledikleri ezgiler ve davul zurna ile çobanların kavallarından ilk müzik zevklerini tatmışlar ve sonra yaşadıkları bölge ile toplumun geleneksel müziğini benimsemişlerdir.

Dil ve tarihimiz gibi Türk musikisinin bu safhalarını da gayet iyi bilen Atamız gönülden sevdiği musikimize ve ses, saz

Ecdadımızın Avrupa dahiline yaptıkları akın ve seferlerde serhat ve cenk havalarından başka istilâ ettikleri yabancı ülkelerin folk müziğine de rağbet etmeleri ve saray mensuplarının divan musikisine önem vermeleri dolayısıyla zenginleşen Türk müziği 19. yüzyıldaki bestecilerimizin şaheserleri ile sanatın zirvesine ulaşmış ve bu arada batıya açılan pencereden duyulan çok sesli müzik de diğer yenilikler meyanında Osmanlı İmparatorluğuna davet edilmiştir.

sanatçılarımıza gereken önem ve iltifatı esirgememiş, onları sık sık huzuruna kabul ederek lâıyk oldukları şekilde ağırlamıştır.

Hissi duygularla memleket işlerini birbirinden ayırmasını çok iyi bilen Atatürk yapmış olduğu devrimler arasına Türk musikisini de katmak ve onu çağdaş seviyelere ulaştırmak için zamanın Batı müziğine aşina olan sanatçıları görevlendirilmiş ise de Batının çok sesli müzik tekniği ile kendileri teçhiz ettikten sonra tek sesli Türk Müziğini küçümseyen bu zatlar musikimizin ruhuna vakıf olamadıkları ve onu çok sesli yapmağa muktedir bulunmadıkları cihetle Ata'ya yanlış bilgiler vermek suretiyle müzik devriminin geri plâna atılmasına sebep olmuşlardır.

Alaturka, alafranga, klasik veya folklor musikinin münakaşası ile; vakit geçirmektense Devletin bu konuyu öncelikle ele alınması ve (1926) Sanayii Nefise Encümeni talimatnamesindeki haksız ve yanlış bilgilere müsteniden

(Türk musikisi) aleyhine verilen Heyeti Vekiî'le kararının değiştirilmesi lâzımdır.

Milletler gerek fen gerekse güzel sanatlarla umumi kültürlerine birbirine paralel olarak ilerler ve daima tekâmüle doğru giderler, aksi yönde gerilemeye mahkûmdurlar. Türkiye az gelişmiş bir ülke olmaktan harcamakta iken müzik konusunda yalnız geleneksel veya bölgesel müziği ile yetinemez. Genç kuşaklar daima yenilik isterler, bu dahilden tedarik edemedikse takdirde hariçten ithal etmek zorundadırlar.

Atatürk sağ olsaydı muhakkak ki bu problemi de Türk ruhuna uygun tarzda çözümler ve musikimiz bugünkü keşmekeş içerisinde düşmezdi. Samimiyetle inanıyoruz ki onun Cumhuriyeti ve devrimleri müziğini küçümseyen bu zatlar manet ettiği gençlik, ömrü vefa etmediği için sağlığında yapamadığı bu gibi lüzumlu reformları yapmak için kendini görevli bilecek ve devrimlerle güzel sanatları yozlaştırmadan geliştirerek Atasının ruhunu hoşnut edecektir

PERPA'YA DAVETLİSİNİZ!

80'in üzerinde sektör PERPA Ticaret Merkezi'nde

Mekanik
Hırdavat
Elektrik
Elektronik
Güvenlik kamera sistemleri
İş güvenliği malzemeleri
Bilgisayar
Robot yapım malzemeleri
İnternet ürünleri
Medikal
Tekstil
Tarım

Noter
PTT
11 adet banka
Avukatlık Büroları
Sigorta Şirketleri
Muhasebe Büroları
Turizm Büroları
Baskı Çözümleri
Fotoğrafçılar
Kırtasiyeler

İstanbul Ticaret Odası PERPA Şubesi
BEDAŞ
Makine Mühendisleri Odası
Elektrik Mühendisleri Odası
Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Şişli İlçe Müdürlüğü
İşkur PERPA Ofisi

Terziler
Kuaförler
Çiçekçiler
Bakkallar
Çay ocakları
Restoranlar
Marketler
Büfeler

5BİN İŞ YERİ
25BİN ÇALIŞAN
GÜNDE
50BİN ZİYARETÇİ

PERPA,
ne ararsan
bulabileceğin
başı başına
bir şehirdir

Kobi kalesine
girmek için tıklayın

Perpa Tic. Merkezi B Blok Yönetimlik Kat: 13 No:2508 Okmeydanı İstanbul

perpaticaretmerkezi
perpatv

www.perpa.com.tr
www.perpa.tv

Yazan : Doç. Dr. Haydar KAZGAN

Atatürk yeni Türkiye devletini kurmaya hazır bir adamdı. Fikren hazırıdı. Nasıl bir devlet kuracağını, hukukî şeklinin ne olacağını, nasıl bir idare kuracağını, iktisadi politikasının ne olabileceğini daha evvelden düşünmüş, fikirler, rüyalarıyla müstakbel devleti daha evvel yaşamaya koyulmuştu. Bu koyuluş belki harp okulu sıralarında ' başlamıştı. Cephe kumandanı iken artık içindekini dışarı vurmaktan çekinmemeğe başlamıştı. Onun gibi bütün aydınlarda yaşatmakta idiler, Fakat her biri bu yeni hayallerinde yeni bir Türkiye'yi başka şekillerde görüyor, tasarlıyor, mevcut ile olabilecek arasında bir sentez olabilecek şekil ise en çok Atatürk" ünkü benziyordu. Nitekim rüyalar, arzular vardığı neticenin bu senteze ne kadar uyduğı meydana çıkmıştı. _

Yeni Türkiye fikri etrafında toplanan aydınlar aşırı Garpcı, hatta mandacı, aşırı sağcı islâmıcı veya ırkçı görünüyolar, fakat bütün bu temayüllerin bir sentezi bir türlü yapılamıyordu. Bunun içindir ki bu aydınlardan kalan Atatürk devletine düzen olarak Cumhuriyeti seçtiğı zaman bunun Biz bize benzeriz prensibine uygun şeklini yaratmak zorunda kalmıştı. Zira aydınlardan, daha başka bir ifade ile demokratik rejimde seç-ilmeğe lâyık olanların bu şekilde birbirine iki ayrı kutup kadar uzak olan fikir ve temayülleri ancak bir sentez kuvveti ile yeni devlete fayda getirebiliyordu.

Bu akıla uyabilmek için de ferdi hürriyetlerin, münferit iradelerin devlet otoritesini sarsabileceğı bir demokrasiden uzaklaşmak gerekiyordu. Bu akıl ve onun doğurduğu sentez ki bunların bu gün fikir olarak ifadesi Atatürk inkılâplarıdır, üstün bir otoriteye ihtiyaç gösterdiği için demokrasimiz Batı örneğinden farklı olmuştur, Zira Batı'da bu akıl ve sentezleşme en alt tabakalara inebildiğı halde memleketimizde aydınlar arasında dahi yayılması için otoriteye lüzum hasıl olmuştur. Bu otorite kaybolunca da demokrasimizin anarşiye düştüğü görülmüştür.

Bunun içindir ki <<Bir tek kişi de kalsak yine bizim dediğimiz olacak» diyen Atatürk'ün bu sözlerini demokrasiye yakıştırmayan teorisyenler bu sözlerin sebebini sentezlemeye yanaşmayan ve tamimiyle ferdi hürriyetlerini bu memleket için romantik dene bilecek fikirleri yaymak için kullanan kişilerin bugüne kadar sürüp giden davranışlarını gözden geçirmelerini tavsiye etmek yerinde olacaktır.

Bu sentez nedir? Herşeyden evvel gerçeklerini ve memleketin istikbalini model almıştır. 1919'dan bu yana Atatürk ve onun yolunda yürüyenlerin prensibidir. Bu memleketin gerçekleri imkânları ile toplumun üstün bir refaha ulaşması arasında bir muvazene kurmakta ilk dayanılacak noktadır, Bu sebeple gerçeğı iyi görmek lâzımdır. Bu gerçek nedir? Ne olmuştur? ne olacaktır? Millet cahildir, sermayesizdir, toprağı verimsizdir, madenleri işletilmemiştir, iktisadilik fikri yabancıdır ve bütün bunlara rağmen herşey olan bir Batı âlemi içinde yaşamak zorundadır.

Oysaki' rakip' olacak durumda girmeden yaşamasına imkân yoktur. Bu itibarla fikirler ne olursa olsun sentez daima onu yaşatacak bir devlet bir demokrasi, siyasi düzeni vermek zorundadır. Bu gerçekler altında aşırı bir Avrupacılık veya aşırı gelenekçilik şarkıcılık tabiatıyla saf bir öteye gitmeyecektir.

Bu senteze bağlı kalmak ve hem de demokrasiye gitmek pek kolay bir iş değildir. İlk önce aydınları ikna etmek lâzım geliyordu Atatürk şahsiyetini verdiği kuvvet ile bunlardan birçoklarını ikna etmişti.

Birçokları ise onun zamanında ikna olunmuş gibi göründüler, fakat ondan sonra yine eskiye döndüler. Neden? Sebepler muhteliftir. Bunların başında Atatürk'ün vakitsiz ölümüdür. diğer sebepleri buna bağlamak mümkündür. İkinci bir sebep sentezin fikir olarak seçmene inememesidir, Geniş halk kütleleri bu senteze ancak eğitim yolu ile varabilirdi. Bu da zamana ve Atatürkçülüğün devamına bağlı idi. Ekonomik gelişmeye ihtiyaç gösteriyordu. Nihayet Atatürkçülüğün bir felsefe, bir mezhep haline getirilmesi. lâzım gelecekti

ATATÜRK VE DİKTATÖRLÜK KONUSUNDAKİ YORUMLAR

www.turkiyeataturkdergisi.com

Yazan: Prof. Bernard Lewis

Hem karakteri icabı, hem de askerlik mesleğinden gelmiş olmanın bir sonucu olarak sert bir otokrat eğilimi taşıyan Mustafa Kemal, bütün bunlara rağmen hukuka ve ahlâk dürüstlüğü ilkesine saygı göstermiş, siyasal ve insancıl alanlarda erdem ölçülerinden şaşmamıştır. Mustafa Kemal'in gerçek büyüklüğü, onunla kıyas edilmeyecek kadar küçük, ama ondan çok daha fazla gösteriş meraklısı birtakım liderlerle karşılaştırıldığı zaman, olanca açıklığı ile meydana çıkmaktadır. Mustafa Kemal' in diktatörlüğü halkın, gözetlenme korkusuyla çevresini kolladığı; kapılarının her an polis tarafından çalınacağı kaygısıyla dehşete düştüğü; toplama kamplarının, sonu belli olmayan karanlık ve tehditkar bir kılıç gibi tepede sallandığı bir diktatörlük değildir. Gerçi devrimci değişiklikler sırasında cumhuriyeti kurmak ve korumak için kuvvet yoluna başvurulmuş ve baskı tedbirlerine gidilmişti. Ama devrimci değişiklikler kökleşir kökleşmez bu tedbirler kaldırılmış ve 1926 yılındaki idamlardan sonra halkın, can güvenliği ya da özel hürriyetler konusunda hiçbir korkusu kalmamıştı. Rejim aleyhtarı siyasal faaliyetlerin yasaklandığı ve gazetelerin sıkı bir hükümet denetimi altında bulundurulduğu doğrudur. Ama bunların dışında söz hürriyeti oldukça geniş, dergi ve kitap basımı ise nispeten serbestti. Kemalist rejimin taban ve tabana yakın sınıflara mensup tenkidçilerine ses çıkarılmıyor;

ama yönetici seçkinler (elite) sınıfından biri rejimi eleştirmeye kalktı mı, -eski bir Osmanlı geleneğine büyükelçiliklere gönderilmek suretiyle cezalandırılıyordu. Sert tedbirlere pek seyrek başvuruluyor; bu da çoğu zaman sert bir muhalefete karşı uygulanıyordu.

KARŞILAŞTIRMA

Ortadoğu'da öteki Müslüman ülkelerde daha sonra beliren askeri rejimler, "bazı kimselerce, Kemalist rejimle yakından ilgili görülmüş ve bunların Mustafa Kemal'i ve O'nun devrimini örnek aldıkları ileri sürülmüştür.

Oysa ki Mustafa Kemal rejimi ile bunlar arasında hemen hemen hiçbir benzerlik yoktur. (Atatürk, bir hükümet darbesiyle 'şıpın işi iktidara gelivermiş genç bir devrimci geleneğine uyularak ya valilik ya da uzak ülke. Atatürk ve Diktatörlük konusundaki yorumlar subay değil; büyük, çalkantı ve derin bir ulusal buhran içinde, ülkenin kaderine adım adım sahip çıkmaya neredeyse kendini mecbur hissetmiş bir general, bir paşaydı. Yepyeni düşüncelere sahip olmakla birlikte Mustafa Kemal ve arkadaşına, gerek statü ve gerekse alışkanlıklarıyla Osmanlı yönetici seçkinler sınıfına (811'te) mensuptular. İmparatorluğun yıkılmasından ve Osmanlı sülalesinin sürgün edilmesinden sonra bile, ne zorla boyun eğdirmek ne de popüler olmak için yaltaklanmak gereğini akıllarına bile getirmeden, halktan güven isteme ve bu güveni alma yetki ve gücünü göstermişlerdi.

Mustafa Kemal ve arkadaşları, böylece, Avrupa diktatörlüklerinin-ve onların başka yerlerdeki taklitlerinin yaptığı gibi, demagojinin ve zorbalığın çirkin göz yıldırma metodlarına başvurmadan, babaca (paternalist) bir öncülükle ülkeyi yönetmeyi başarmışlardı.

GERÇEK BÜYÜKLÜK

Atatürk'ün gerçek büyüklüğü, gerçekten büyük olan başarılarında değildir. Onun gerçek büyüklüğü, bu ilermelerin bir yerde yeter, bir yerde de yetmez olduğunu anlamış olmasında; askerî görevin bitmesinden sonra, çok daha başka bir görevin yerine getirilmesi gerektiğini görmüş olmasındadır. Zaferle taçlandığı 1923 yılında, önüne, bir kumandanı yeni zaferler ardında koşmaya, ya da milliyetçi bir önderi yeni ihtiraslara kapılanmaya götürebilecek cazip fırsatlar çıkmıştı. Ama' Mustafa Kemal, bütün bunlara sırt çevirmiş ve doğrusu, büyük kahramanlarda az görülen gerçekçilik, serinkanlılık ve itidalle, halkım bu gibi hesapsız serüvenlere karşı uyarmasını bilmişti. Çünkü bundan sonraki ödev, geri kalmış ve uzun savaş yıllarından sonra büsbütün zayıflamış olan anayurdun yeniden "kurulması ödeviydi.

MİLLİYETÇİ ve POZİTİVİST OSMANLI

Siyasal görüşleri ölçüsünden Mustafa Kemal, Jön Türk ideolojisinin, daha doğru bir deyimle, bu ideolojinin milliyetçi, pozitivist ve Batıcı kanadının— mirasçısıdır. Mustafa Kemal'in hayatında iki inanç büyük rol oynamıştır.

Şükrü KAYA

İlgili kanunları müzakere ediyordu. Yaz tatiline girmek zamanı da gelmişti. Böyle günlerde Mecliste nasıl sınırlı ve sabırsız bir hava estiğini, sualleri cevaplandırmak, meseleleri aydınlatmak mesuliyetinden olanlar bilirler. Ben, o tarihte hükümetin en son mesulü değilsem de en meşgul olan vekillerindenim. Üzerimde Dahiliyenin ve partinin işlerinden başka Hatay davasının tertip ve takibi vazifesi de vardı. Fazla olarak, başvekilin emriyle Meclis müzakerelerine devam, icabeden cevapları ve izahları vermeğe de memur edildim.

Atatürk 19 Mayıs'ta İstanbul'a gitmiş, Savarona Yatında kalıyordu. Rahatsızdı. Saraydan telefon etmişler, Atatürk, mümkünse o akşam, (5 Mayıs 933) değilse, ertesi gün behemahal İstanbul'a gitmekleymiş, emir buyuruyorlarmış.

Haziranın beşiydi (1938) Türkiye Büyük Millet Meclisi vaktinde bütçeyi kabul etmiş onunla vakit dar, vaziyet sıkışık olmakla beraber, Meclis reisi ve Başvekil derhal dönmek emriyle İstanbul'a gitmekleymiş, emir buyuruyorlarmış. Atatürk beni Dolmabahçe önünde demirli yatın güvertesindeki açık salonda hiçbir ev sahibinde görülmeyen o eşsiz nezaket ve samimiyetle kabul etti. Ben onu, yatak odası dışında hiçbir vakit gecelik görmemişim. O gün entari gecelik idi. Ben derhal ceketimi çıkardım.

Devetüyü rengindeki pardesüsü de üzerindeydi. Meclisteki kanunlar işi ve Hatay hakkında tafsîlât aldıktan sonra <<Gel sana kamaranı göstereyim» diye ayağa» kalktı. Gözleri yine mavi, zekâlı ve manalıydı. Bakışları yine cana yakın ve okşayıcıydı. Fakat çehresi Süzük ve solgun, hali üzüntülü ve yorgundu.

Elbisemi değiştirmeye vakit bulamamıştım. Arkamda Ankara Tiftik Kurumunun dokuttuğu açık lacivert ve yazlık sof ceket vardı. Atatürk dikkatle baktı. <<Ne güzel ceket» dedi, O benim elbiselerimi iltifatında bulunurdu. Hattâ kolları biraz kısa gelmekle beraber pek beğendiği bir palto ve pardesümü almış ve giymişti. Arkasındaki de benden aldığı Jeagu pardesü idi. Onun da bana verdiği ve giydiğim elbiseleri vardı. <<Buyurun güle güle giyiniz, ben başkasını yaptırırım,» dedim. Üstünden pardösüsünü aldılar. Ceketini giydi ama, ilikliyemedi. Bana baktı.

Ben o gözlerde hiddetin şimşeklerini, sevginin ışıklarını, infialin gölgelerini, merhamet ve şefkatin yaşlarını çok görmüştüm..

Fakat o anda bakışlarında gizlemek istediği ve karlı tesirin hüznü ve elemi asla unutamayacağım.

Sükunla ve tabii sesiyle zSen farkına varmadım. Bu karınla bu ceket giyilir mi? Karnımda asid varmış, ne olacak bilmem» dedi. Halbuki onun hekimlerden ayrı ayrı tafsîlât aldığını, ansiklopedik ve tıp mecmualarını cirrrose fasıllarını okuduğunu, Dr. Fiessenger'in bu hastalık hakkında yazdığı broşürü okuduğunu biliyorduk. Fakat o da, biz de bilmemezlikten geliyorduk. Atatürk hiçbir vakit, hiçbir kimseye hastalığının vehametinden, ümitsizliğinden, ölmek ihtimalinden bahsetmemiştir. O, ölmekten korktuğunu göstermekten fazla korkardı. <<Ölmek istemek bir cesaret değil, ama ölümden korkmak ahmaklıktır,» derdi.

Ben, konuşmasını istemediğini pek iyi bildiğim, hastalığı bahsine girmemek için O tedavi, perhiz - ve istirahatle geçecek bir ârıza imiş, kumaşı getirtelim yeni ölçüde bir ceket yaptırtaım, sonra da daraltılır,» dedim. Baş işaretiyle muvakkat etti. Ertesi gün Ankara'da arkadaşım' Mümtaz Ökmen'e telgraf çektim.

Kumaşlar geldi, fakat yaptırmak ve giymek kısmet ve nasip değilmiş. O kumaşlar sonra ((Üç top Ankara sof» diye Atatürk'ün tereke listesinde çıktı. Neye ve hangi hisse atfedilirse edilsin ben de bir : daha o ceketini giymedim ve hala bir yadigâr gibi dolapta durur.

Yatın güvertesinde biraz daha konuştuk. Akşam olmak üzere idi. Atatürk kalktı, küpeşteye dayandı.

Ben de yanına gittim. Hava sakindi. Boğaziçi vapurları, Marmara' nın yine mavi hârelerini yer yer dalgalandırıyorlar ve arkalarında dantelalı izler bırakıyorlardı.

Üsküdar' ın ve İhsaniye evlerinin pencereleri hiç bir ressamın hâlâ rengini bulamadığı fakat şairlerimizin hayran olduğu, o efsaneli alevler içindeydi; Atatürk'ün gözlerine de gurubun son ışıkları aksetmiş gibiydi.

Ben hiç görmedim. Galiba .kimse de görmemiştir. O teessür veya sevinçten ağlayacağım hisseder, se bir kaç derin nefes almakla gözyaşlarını kalbin akıtmasını bilirdi.

Denizin, göğün Boğaz'ın ve İstanbul'un bütün renklerini, şekillerini ve güzelliklerini içine sinmek istiyormuş gibi derin nefesler aldı.

Yüzünün en sakin ve rahat ifadesi, sesinin. "okşayıcı ahengiyle ((Güneş batıyor inelim» dedi. .

Yazan: Yaveri Salih BOZOK

Atatürk, çoğu zaman sıkıcı protokol kaidelerinden şikayet eder, bir nebze olsun, kurtulmak için çareler arardı. Günün birinde, Dolmabahçe Sarayı'ndan kaçıp peşinde muhafızları, yaverleri olmadan şehirde dolaşmış ve bu arada Topkapı Müzesini de gezmişti.

Fakat, Ata'mın Saray'dan kimseye görünmeden çıkması bazı hadiseler; (denizin dibinin dalgıçlarla aranmasına, Karaköy'den Taksim'e kadar olan mıntıkada bütün nakil vasıtalarının durdurulup tetkik edilmesine) sebep olmuş. Sonradan çok hoş bir şekilde neticelenen bu hadisenin canlı şahitlerinden biri halen Cumhurbaşkanlığında vazife görmektedir.

Hüseyin Arı, 36 yıldır, gelip geçen Cumhurbaşkanlarına hizmet etmiş, genç bir delikanlı iken girdiği Cumhurbaşkanlığı dairesinde bugüne kadar nice hâdiselere tanıklık etmiş. Bir hayli ve çok enteresan olaylar geçmiş başından.

Hüseyin Arı Atatürk'ün Dolmabahçe Sarayından erken saatinde kaçarak (Tabir onundur) şehirde dolaşması ve bu yüzden kendisinin kısa bir müddet için tevkif edilmesini şöyle anlatıyor:

0 sabah çok erken saatlerde zil çaldı. Kapiya getirilen gazeteleri aldım. Muayede salonundan geçip Mustafa Kemal'in yatak odasına (Harem) girdim.

Ata, her zaman burada yatağında gazeteleri okurdu. Bir kaç saniye sonra Atatürk, sırtında 'deve tüyü' renginde ropdöşambırı olduğu halde geldi. Gazeteleri oradaki masanın üzerine bıraktım. (Bana kahvaltı getirsinler;) dedi. Peşinden " ilâve etti. (Kabul salonuna gitsinler!) Emri alınca, derhal Sofracıbaşı İbrahim'e koştum. Yatağından kaldırdım. Söyledim ve oradan ayrılıp yatağıma girdim. Ne kadar zaman geçti bilmiyorum, nöbetçi yâverin çağırdığını söylediler, koştum. Sofracı İbrahim

Hepsi telâşla beni bekliyorlarmış... Derhal bana, Ata'yı nerede gördüğümü sordular. Onlar aramış, bulamamışlar. Kendilerine gereken izahatı verdim. Beraberce yeniden aradık.

Bulamayınca, rastladığımız yaver olsun diğer personellerden olsun herkes bana aynı suali soruyordu

Paşa nerede?

Bulamayınca. Başyaverin emri ile beni yaverlik dairesinin yanındaki küçük bir odaya hapsettiler.

Başıma da bir nöbetçi koydular. Suçum, Atatürk'ün kalktığını görüp vaktinde haber vermemekti.

Aradan ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Çünkü üzüntümden deli olacaktı. Atatürk kayıptı. Bu arada, polise haber verilmiş, herhangi bir ihtimale karşı dalgıç getirtilerek denizin araştırılmasına başlanmıştı.

Ata'nın dışarıya çıkıp gitmesine kimse ihtimal vermiyordu. Çünkü Sarayın bütün kapılarında polisler, askerler, âmirler nöbet beklemekte idi. Ne içeriye ve ne de dışarıya habersiz kimsenin çıkması mümkündü.

Ben üzüntüden kıvranıırken, birden Atatürk'ün geldiğini söylediler. Kapım açıldı. Atatürk karşımda belirdi. Ve senin kabahatin ne?» diye sordu... Ben soruyu cevaplandırmadan, Başyaver Celâl Bey, erken saatlerde arkadaşlarımla yaptığım bir güreş esnasında arkadaşımı yaraladığımı, suçumun bundan ibaret olduğunu söyledi. Ata'mın arkasından bir taraftan da bana doğru söylemem için elleriyle işaret ediyordu.

Bu cevap üzerine Ata, başını sallayıp geri döndü, yaverlik odasında bir kahve içtikten sonra çalışma odasına çekildi. Sonradan Atatürk, Saraydan hiç görülmeden çıkışım yemekte davetilerine şöyle nakletmişti:

Kalın kaputumu giydim. Hiç kimseye sezdirmeden büyük kapıdan serbestçe çıktım. Beni görenler selâm verdiler. Hepsi 0 kadar... Oradan bir tramvaya bindim. Doğruca Sultanahmed'e, oradan da Topkapı Müzesine gittim. Kapıcı karşıladı. Müzenin açılmadığını söyledi. ATATÜRK olduğumu, müzeyi gezmek istediğimi bildirdim. (Kim olursa olsun Müze açılmadan içeri girilemez!..) dedi. Saat 9'a kadar bekledim. Müdür geldi. Derhal beni içeri aldı. Müzeyi, elimi kolumu sallayarak gezdim. Oradan' bir taksi çağırdım. Yine aynı rahatlıkla Şişli Çocuk Hastahanesine, Sabiha Gökçen'i ziyarete gittim. O günlerde Sabiha Gökçen hastahane yatıyordu. Bir ameliyat geçirmişti. İşte beni orada buldular.

Hüseyin Arı bundan sonrasını şöyle nakletti:

-Ben hapiste iken, Topkapı Müzesi Müdürü Saraya telefon ederek Ata'nın müzede olduğunu söylemiş, fakat o Saraya telefon ederken Atatürk müzeyi terk ettiğinden nereye gittiğini anlayamamış. Bu suretle haberdar edilen Saray erkânı otomobillerle Atatürk'ü aramaya çıkmışlar, bir kısım Topkapı Müzesine giderken bir kısmı da Şişli Çocuk Hastahanesinde Sabiha

Gökçen'in yanına gitmişler. Bu arada celbedilen bir dalgıç ekibi, her ihtimale karşı denizi aramış.

Şişli Çocuk Hastahanesine gidenler kapıda bir araba görüp içindeki şoföre kimi getirdiğini sormuşlar. O da ismini bilmediği birini getirdiğini, ancak beklemesini istediğini söylemiş. Bir de Gökçen'in odasına çıkmışlar ki ne görsünler Ata, Gökçen'in başucunda ayakta duruyor...

'Atatürk, ' yaverleri karşısında görünce, kendilerine şöyle çıkışmış: (Demek ki, beni Allah koruyor, isteseydim. Ankara'ya bile gidebilirdim!)

S.Arif Terzioğlu

ATATÜRK diyor ki...

Biz cahil dediğimiz zaman, mektepte okumamış olanları kastetmiyoruz. Kastettiğimiz ilim, hakikati bilmektir. Yoksa okumuş olanlardan en büyük cahiller çıktığı gibi, hiç okumak bilmeyenlerden de hakikati gören gerçek alimler çıkabilir."

ATATÜRK'ÜN HAYAT FELSEFESİ VE DÜNYA MİLLETLERİNE VERDİĞİ DERS

www.turkiyeataturkdergisi.com

17 Mart 1937 de Çankaya'ya gelen Romanya Dışişleri Bakanı (ANTONESCU'ya hitaben ATATÜRK'ün irticalen yaptığı konuşma)

Milletler gam ve keder bilinmelidir. Şeflerin vazifesi, hayatı neşe ve şevkle karalamak hususunda milletlerine yol göstermektedir.

Vaktiyle kitaplar karıştırdım. Hayat hakkında filozofların ne dediklerini anlamak istedim. Bir kısmı her şeyi kara görüyordu. Madenki hiçiz ve sığır varacağın. Dünyadaki muvakkat ömür analizinde. Neşe Ve saadete yer bulunmaz diyorlardı. Başka kitaplar okudum. Bunları daha akıllı adamlar yazmışlardı. Diyorlar ki (Mademki sonu nasıl olsa sıfırdır, bari yaşadığımız müddetçe şen ve şatırolalım.

Ben kendi karakterim itibariyle ikinci hayat talâkkisini tercih ediyorum. Fakat şu kayıtlar içinde: Bütün insanlığın varlığın kendi şahıslarında gören adamlar bedbahttırlar. Besbelli ki o adam fert sıfatıyla mahvolacaktır.

Herhangi bir şahsın yaşadıkça memnun ve mesut, olması için lâzım gelen şey kendisi için değil kendisinden sonra gelecekler için çalışmaktır. Tam zevk ve saadet ancak gelecek nesillerin şerefi, varlığı saadetli için çalışmakta bulunabilir.

Herkesin kendisine göre bir zevki var. Kimi bahçe ile meşgul olmak, güzel çiçekler yetiştirmek ister. Bazı insanlar da adam yetiştirmekten hoşlanırlar...

Bahçesinde çiçek yetiştiren adam birşey bekler mi? Adam yetiştiren. adam da çiçek yetiştirendeki hislerle hareket edebilmelidir. Ancak bu tarzda düşünen ve çalışan adamlardır ki memleketlerine, milletlerine ve bunların intikaline faydalı olabilirler.

Bir adam ki, memleketin ve milletin Saadet'ini düşünür; O adamın kıymeti birinci derecededir, Esas kıymeti kendine veren ve mensup olduğu millet Ve memleketi ancak şahsiyeti ile kalın gören adamlar, milletlerinin saadetine hizmet etmiş " sayılmaz. Ancak kendilerinden sonrakileri düşünebilenler, milletlerini yaşamak ve ilerlemek imkânlarına nail ederler. Kendi gidince terakki ve hareket durur zannetmek bir gaflettir.

Şimdiye kadar bahsettiğim noktalar ayrı, ayrı cemiyetlere aittir. Fakat bugün dünya milletleri, aşağı yukarı; akli-aba olmuşlardır. Ve olmakla meşguldürler. Bu itibarla insan, mensup olduğu milletin varlığın ve saadetini düşündüğü kadar bütün cihan milletlerinin huzur refahını düşünmeli ve kendi milletin saadetine ne kadar kıymet veriyorsa,

bütün dünya milletlerinin saadetine hâkim olmağa elinden geldiği kadar çalışmalıdır.

Dünyanın filân yerinde bir rahatsızlık varsa, tıpkı kendi aramızda olmuş gibi onunla alâkadar olmalıyız. Hadise ne kadar uzak olursa olsun, bu esastan şaşmamak lâzımdır. İşte bu düşünüş, insanları, milletleri ve hükümetleri hodbinlikten kurtarır.

7 Nisandan 27 Mayıs'a kadar kulaklarımda çınlayan , benliğimi saran iki sesin tesiri altında kaldım. Birisi Beyazıt meydanından üniversiteli gençlerin Atatürk'ün gençliğe hitabesini okurken, dalga dalga, memlekete yayılan, fikir hürriyetini temsil eden sesleri diğeri, Atatürk'ün bu hitabe yi okuyan sesi...

1927 yılının yaz ayları Gazi Mustafa Kemal'in kurtuluşundan sonra İstanbul'a gelişidir. Dolmabahçe sarayına misafir deilmiştir O saray ki, 1919 yılının bir bahar mevsiminde General Mustafa Kemal'in Osmanlı Padişahı son görüşüne düşman ordusunun toplanmasının tehdidi altında idi. Atatürk ile, gözlerini kapayarak konuşan son Osmanlı Padişahı, millî endişelerden tamamen uzak, kendi şahsi menfaatinin esiri; bütün _zihni kabiliyetlerinin karanlıkları içinde gömülü Ve gözleri gibi kapalıdır.

1919'dan 1927'ye kadar geçen tarihi olayların belgelerini Gazi Mustafa Kemal Ankara'da toplamış yazmış ve CHP, kongresine okumaya" hazırlanmaktadır. Dolmabahçe Sarayının geniş salonlarından birinde her gece toplanan kalabalık arkadaşları arasında bu büyük <<Nutuk>>tan parçalar okumakta ve üzerinde münakaşalı konuşmalar yapılmaktadır. Atatürk kendisi okuyor, okutuyor ve yazdığı konular üzerinde açıklamalar yaparak çok hararetle konuşmaları idare ediyordu.

Ben, Lozan'daki tahsilimden yeni dönmüştüm Bu toplantılarda bulunduğum zamanlar tarihi, tarih yapanlardan ileri okurken o günleri yeniden dinliyordum, Atatürk metin yaşıyormuş gibi heyecanlı idi ve daima yüksek-sesle hitaplar da bulunuyor

Bu tarih havası içinde İstiklâl Savaşımız ve onun tarihi ile o kadar zihnim doluyordu ki, çocukluğumun Anadolu'da geçen ıstırap günleri yeniden yaşar gibi oluyordum.

Yaz aylarının sıcak bir gününün gecesini, Atatürk'ün etrafında daha kalabalık bir aydınlar topluluğu vardı. O arkadaşlarına adeta bir sürpriz hazırlamanın sevinci içinde "Oturunuz ve dinleyiniz" dedi.

(Nutuk)un sonuna koyacağı satırları yüksek sesle okumaya başladı. Dinleyenlerin nefes dahi almadıklarını sanmıyorum. Çünkü, ben kendimi özer hissediyor ve milli bir heyecanın tesiri içinde yaşıyordum Nutuk bu satırlarla son bulacaktı. Atatürk bu metni okuyup bitirdiği zaman derin bir nefes almış, fakat iki damla göz yaşını da bizlerden saklamamıştı.

Bu, gençliğe hitabe okunduğu akşam, artık tarih olmuş olaylar konuşma mevzuu değildi. Atatürk coşmuş konuşuyor hitap ediyor ve Türkiye Cumhuriyetinin istikbali üzerinde duruyordu. <<Tarihi yaşadığımız gibi yazdık fakat geleceği Cumhuriyete inananlara, koruyanlara ve yaşatanlara emanet etmek lâzımdır.>> diyordu.

Gençliğe hitabe yazısını dinleyenlere methetmek fırsatını verdiğini hatırlamıyorum. 'Sadece onun sözleri hâlâ bugün dahi kulaklarımda akisler yapmaktadır, <Gençliği yetiştiriniz. Onlara ilim ve irfan fikirleri veriniz.

İstikbalin aydınlığına onlarla kavuşacaksınız. Hür fikirler tatbik mevkiine geçtiği vakit Türk Milleti yükselecektir,» diye telkinlerde bulundu. O, Türk gençliğinin sağduyusuna, milliyetçiliğe vatan muhabbetine inandığını ve onlara güvendiğini söylüyordu..

Bu (Gençliğe Hitabe» 1927 yılının yazlarında hep okundu. Atatürk her yeni gelen davetlilerine başkasına okutuyor ve üzerinde konuşuyordu.

İşte 1927 yılının "İstanbul havasında ilk akislerini yapan Atatürk'ün bu Gençliğe Hitabesi büyük bir fikir hareketinin kaynağı olmuştur. Bilhassa son yılların hürriyetsizlik havasını delen bu ışıltı dolu fikirlerde, gençliğimiz harekete getiren bu hitabenin mânâ ve değeri en butsî müessesemiz olan Cumhuriyete inanan gençlerin toplu sesleri hareket halinde cevap vermiştir.

Bu uğurda ölen şehitlerimizin ruhu şad olsun.

Türk milleti ve gençliği sağ ve varolsun.

ÖZEL LİSE

Cumhuriyet Mah. Arabayolu
Cad. Görkem Çıkmazı
No: 28 Sarıyer / İstanbul
Gsm: 0532 670 08 68

ÖZEL ORTAOKUL

Maden Mh. Nalbant Çeşme Cd.
No:57 Sarıyer / İst.
Tel: 0212 218 19 20
Gsm: 0535 542 22 82

ÖZEL KURS

Merkez Mh. Sefir Sk. No:33
Sarıyer / İstanbul
Tel: 0212 242 41 47
Gsm: 0532 670 08 68

Şanlıurfa Şube:

Veysel Karani Mh. 358. Sk. Gönüllü Apt Altı No:4/A (Şanmed Hastahanesi Arkası) Haliliye / Şanlıurfa
Tel: 0414 315 00 55 Gsm: 0555 0555 789

Hayalleri gerçeğe dönüştüren çizgi

Türkiye geneli
marka işbirliği
ve franchising
anlaşmaları
yapılmaktadır

www.meridyenegitim.com e-mail: mekegitim@hotmail.com

Genel Merkez: 0532 670 08 68

